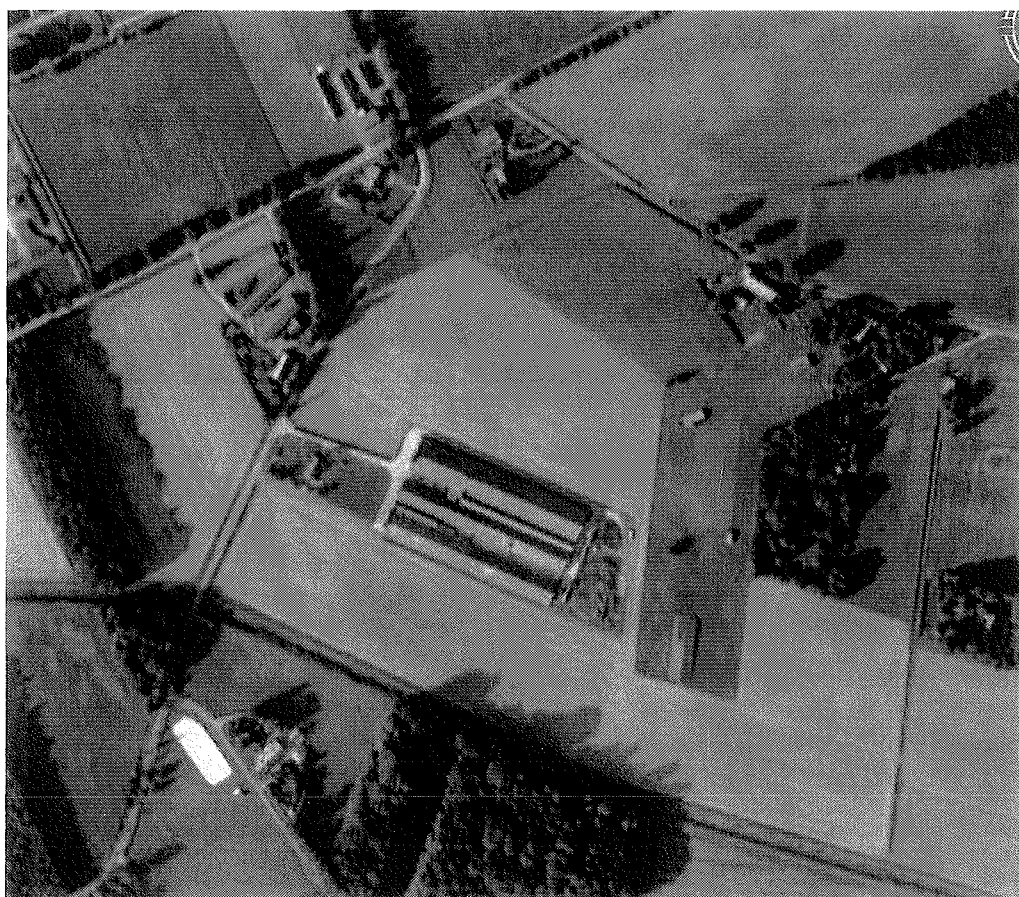

Van Dun Advies BV
Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
Tel.: 013-5199458
Fax: 013-5199727
E-mail: info@vandunadvies.nl
www.vandunadvies.nl

Rabo rek.nr. 15.23.05.149
KvK nr. 180 61 619
BTW nr. 809392720B01

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

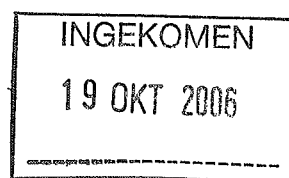
In verband met een uitbreiding van een varkenshouderij aan
het adres Karreveld 10 te Roggel

Ulicoten, 13 oktober 2006

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

In verband met een uitbreiding van een varkenshouderij aan het adres Karreveld 10 te Roggel

Initiatiefnemer:

V.O.F. Gebroeders Vossen
Karreveld 4
6089 NC Roggel
Telefoon: 0475-495082
Fax: 0475-495252

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Vossen'.

Adviseur:

Van Dun Advies BV
Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
Telefoon: 013-5199458
Fax: 013-5199727

INHOUDSOPGAVE

1.	INLEIDING.....	3
2.	BESCHRIJVING VAN HETGEEN MET DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT WORDT BEOOGD..	5
2.1.	Efficiënte productie	5
2.2.	Dierenwelzijn	5
3.	VOORGENOMEN ACTIVITEIT EN ALTERNATIEVEN	7
3.1.	Beschrijving voorgenomen activiteit.....	7
3.2.	Alternatieven	8
3.3.	Alternatieve locaties	11
4.	BESLUITEN WAARVOOR HET MILIEUEFFECTRAPPORT WORDT GEMAAKT	13
5.	BESCHRIJVING VAN DE BESTAANDE TOESTAND VAN HET MILIEU.....	14
5.1.	De directe omgeving van het bedrijf	14
5.2.	Huidige bedrijfsomvang en vergunningen.....	14
5.3.	Bestemmingsplan: huidige functie en bestemmingen	15
5.4.	Provinciaal streekplan.....	16
5.5.	Reconstructieplan	17
5.6.	Ecologische Hoofdstructuur en Abiotische waarden	19
5.7.	Ammoniak: achtergronddepositie	21
5.8.	Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn en Natuurbeschermingswet.....	23
5.9.	Flora- en Faunawet	25
5.10.	Grondwaterbeschermingsgebieden	25
5.11.	Besluit luchtkwaliteit.....	26
5.12.	Te verwachten toekomstige ontwikkelingen van het milieu	26
6.	BESCHRIJVING VAN DE GEVOLGEN VOOR HET MILIEU	28
6.1.	Geurhinder	28
6.2.	Ammoniakuitstoot	31
6.3.	Flora- en Faunawet	36
6.4.	Geluid	36
6.5.	Fijn stof	37
6.6.	Afval en afvalwater	38
6.7.	Water	40
6.8.	Bodem	41
6.9.	Energie	41
6.10.	Reconstructieplan	42
6.11.	Gevolgen voor de te verwachten ontwikkelingen van het milieu	43
6.12.	Economische gevolgen	43
6.13.	Vergelijking van de alternatieven.....	44
6.14.	Conclusies	46

7.	LEEMTEN IN DE INFORMATIE	48
7.1.	Regelgeving ten aanzien van geurhinder	48
7.2.	Ammoniak- en geurreductie meerfasewassers	48
7.3.	Kosten meerfasewassers.....	48
7.4.	Habitatrichtlijn, Vogelrichtlijn en Natuurbeschermingswet.....	49
8.	EVALUATIEPROGRAMMA.....	50
9.	SAMENVATTING.....	51

Bijlagen:

- Plattegrondtekening bedrijf
- Akoestisch rapport
- Onderzoek geur- en fijn stof

1. INLEIDING

Op de locatie Karreveld 10 te Roggel exploiteren Gebroeders Vossen een varkenshouderij. Het bedrijf is ter plaatse gevestigd sinds 1980. Destijds hebben de gebroeders Vossen bedrijf opgericht met ongeveer 200 fokzeugen, op enige afstand van de oorspronkelijke locatie. In de loop der jaren hebben de gebroeders Vossen het bedrijf verder uitgebreid. Ruim een jaar na oprichting is het bedrijf uitgebreid met een stal voor 1.700 vleesvarkens. In 1984 en 1985 is het bedrijf verder uitgebreid naar ongeveer 500 zeugen en 2.400 vleesvarkens. In 1989 is het aantal plaatsen voor gespeende biggen iets vergroot. In 2003 is het bedrijf uitgebreid met een stal voor 800 fokzeugen. Na een uitbreiding met stalruimte voor 370 fokzeugen in 2004 is het totaal aantal dieren op 1.400 fokzeugen en 2.100 vleesvarkens/opfokzeugen gekomen.

Gebroeders Vossen zijn voornemens het bestaande varkensbedrijf aan het adres Karreveld 10 te Roggel uit te breiden. De uitbreiding betreft stalruimte voor in totaal 2528 guste en dragende zeugen en 576 kraamzeugen. Het aantal plaatsen voor gespeende biggen wordt niet uitgebreid; de opfok van speenbiggen vindt voortaan elders plaats.

Omdat sprake is van het oprichten van een inrichting (stalruimte) met meer van 900 plaatsen voor zeugen, is deze uitbreiding milieueffectrapportage(MER)-plichtig. De milieueffectrapportage is bedoeld om de milieugevolgen van activiteiten inzichtelijk te maken.

In deze milieueffectrapportage worden de activiteiten van het bedrijf nauwkeurig beschreven, zowel de huidige activiteiten als de voorgenomen activiteiten. Voor de voorgenomen activiteiten worden mogelijke alternatieven omschreven, waaronder het zogenaamde "meest milieuvriendelijke alternatief".

Verder wordt de bestaande toestand voor het milieu beschreven, evenals de redelijkerwijs te verwachten toekomstige ontwikkelingen. Van de verschillende alternatieven worden de gevolgen voor het milieu in beeld gebracht. Hierbij wordt in het bijzonder aandacht geschonken aan de richtlijnen die het bevoegd gezag - het college van burgemeester en wethouders van Roggel en Neer - heeft vastgesteld. Deze richtlijnen zijn door het college vastgesteld op 21 februari 2006.

Samengevat dienen op grond van de richtlijnen de volgende aspecten in het milieueffectrapport aan de orde te komen:

- de kwantitatieve omschrijving van geurhinder vanuit de stallen zowel op basis van de Wet stankemissie in landbouwon ontwikkelings- en verwevingsgebieden als op basis van een geurverspreidingsmodel;
- de toekomstige emissie van ammoniak van het gehele bedrijf en de depositie van ammoniak in de nabijgelegen voor verzuring gevoelige gebieden, in relatie met de achtergronddepositie van ammoniak en de kritische depositiewaarden van de natuur in die gebieden;
- een meest milieuvriendelijk alternatief (mma), waarin het voornemen gerealiseerd kan worden met de minst negatieve effecten; als mma moet worden beschouwd: de toepassing van een meerfase-wasser waarin zowel ammoniak als geur met een hoog rendement kan worden verwijderd; tevens moeten in het mma emissiepunten zodanig worden geplaatst dat geurhinder voor omwonenden zo laag mogelijk is; verder dient in de nieuw te bouwen stal voor guste en dragende zeugen in de uitloop een roostervloer worden toegepast.
- een overzicht van de alternatieve locaties die zijn onderzocht om mogelijk deze activiteit te realiseren;
- een nadere beschouwing van de denitrificatiebehandeling van spuiwater uit de biologische luchtwassers;
- de geluidbelasting vanuit de inrichting als gevolg van de toename van verkeersbewegingen van en naar de inrichting;

- een beantwoording van de vraag of voor de activiteit een ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet;
- een beoordeling van de emissies van fijn stof vanuit de inrichting.

Nadat het bevoegd gezag heeft geoordeeld dat het rapport voldoet aan de in artikelen 7.10 en 7.11 van de Wet milieubeheer gestelde regels, wordt het rapport gedurende 6 weken ter inzage gelegd. Vervolgens wordt de ontwerpbeschikking op de aanvraag om milieuvergunning gepubliceerd. Deze ontwerpbeschikking ligt gedurende 6 weken ter inzage. In deze termijn kan eenieder bedenkingen inbrengen. Tot slot neemt het bevoegd gezag een definitief besluit, en daartegen kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. BESCHRIJVING VAN HETGEEN MET DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT WORDT BEOOGD

Aan het adres Karreveld 10 exploiteren de Gebroeders Vossen een varkenshouderij. Momenteel worden ter plaatse 1.400 fokzeugen en 2.100 vleesvarkens/opfokzeugen gehouden. De Gebroeders Vossen willen in de komende jaren hun bedrijf uitbreiden naar ongeveer 4.500 fokzeugen. Voor de bedrijfsuitbreiding zijn verschillende aanleidingen.

2.1. Efficiënte productie

Om efficiënt te kunnen produceren is in de varkenshouderij schaalvergroting noodzakelijk. De gebroeders Vossen willen in de komende jaren hun bedrijf uitbreiden naar in totaal 4.500 fokzeugen. Als het bedrijf deze omvang heeft bereikt kan het maximale rendement worden gehaald uit investeringen in zaken als voerinstallaties, verwarmingsinstallaties, luchtwasinstallaties en arbeid.

Verder wordt de efficiëntie verhoogd door verdergaande specialisatie. Het bedrijf legt zich toe op vermeerdering; de opfok van speenbiggen wordt uitbesteed naar elders. Door verder te specialiseren is optimalisatie van de technische resultaten mogelijk.

Daarnaast leidt het elders opfokken tot een betere gezondheid van de speenbiggen. Op een zeugenbedrijf zijn veel ziektekiemen aanwezig, waarvoor de "oude" zeugen inmiddels niet meer gevoelig zijn, ze hebben in de loop der jaren weerstand opgebouwd tegen de diverse ziektekiemen.

Ziektekiemen kunnen sneller toeslaan op dieren wanneer de weerstand ertegen wegvalt door sub-optimale omstandigheden, zoals verandering van voedingspatroon, stress of klimaatveranderingen

Op conventionele bedrijven blijven biggen op het zeugenbedrijf tot ze een gewicht hebben bereikt van circa 25 kg. Tot het moment van spenen krijgen biggen bescherming tegen ziektekiemen middels de moedermelk. Het moment van spenen is een cruciaal moment in het leven van een big, aangezien het voedingspatroon dan sterk verandert. Het is begrijpelijk dat dit de nodige stress voor de dieren met zich meebrengt. Aangezien de ziektedruk op zeugenbedrijven relatief hoog is en biggen na het spenen een stressmoment meemaken is de kans relatief hoog dat ze daadwerkelijk min of meer geïnfecteerd raken.

Indien biggen vanaf het moment van spenen (circa 8 kg) van het zeugenbedrijf worden verwijderd en verplaatst naar een relatief schone locatie is de kans aanzienlijk kleiner dat de jonge, gevoelige dieren worden geïnfecteerd, mits ze onder optimale omstandigheden worden opgevangen.

Door de uitbreiding te realiseren zal een modern varkensbedrijf ontstaan, dat milieutechnisch, bedrijfseconomisch en qua dierwelzijn ruimschoots aan de eisen van deze tijd voldoet. Over een aantal jaren moeten alle stallen emissiearm worden uitgevoerd, en moeten alle dieren volgens strengere welzijnseisen worden gehuisvest.

Een ander punt is schaalvergroting. Om kostprijs technisch te kunnen concurreren is het belangrijk dat het bedrijf voldoende omvang heeft. Met het oog op de toekomst is met de realisering van het plan de omvang van het bedrijf voldoende. In het plan is opgenomen dat met de modernste technieken geïnvesteerd zal worden in het milieu.

2.2. Dierenwelzijn

Daarnaast moet op het bedrijf de komende jaren worden geïnvesteerd in extra stalruimte om te kunnen voldoen aan nieuwe regels ten aanzien van dierwelzijn. Deze investeringen kunnen niet

door het bedrijf worden opgebracht als die niet gepaard kunnen gaan met een vergroting van de productiecapaciteit.

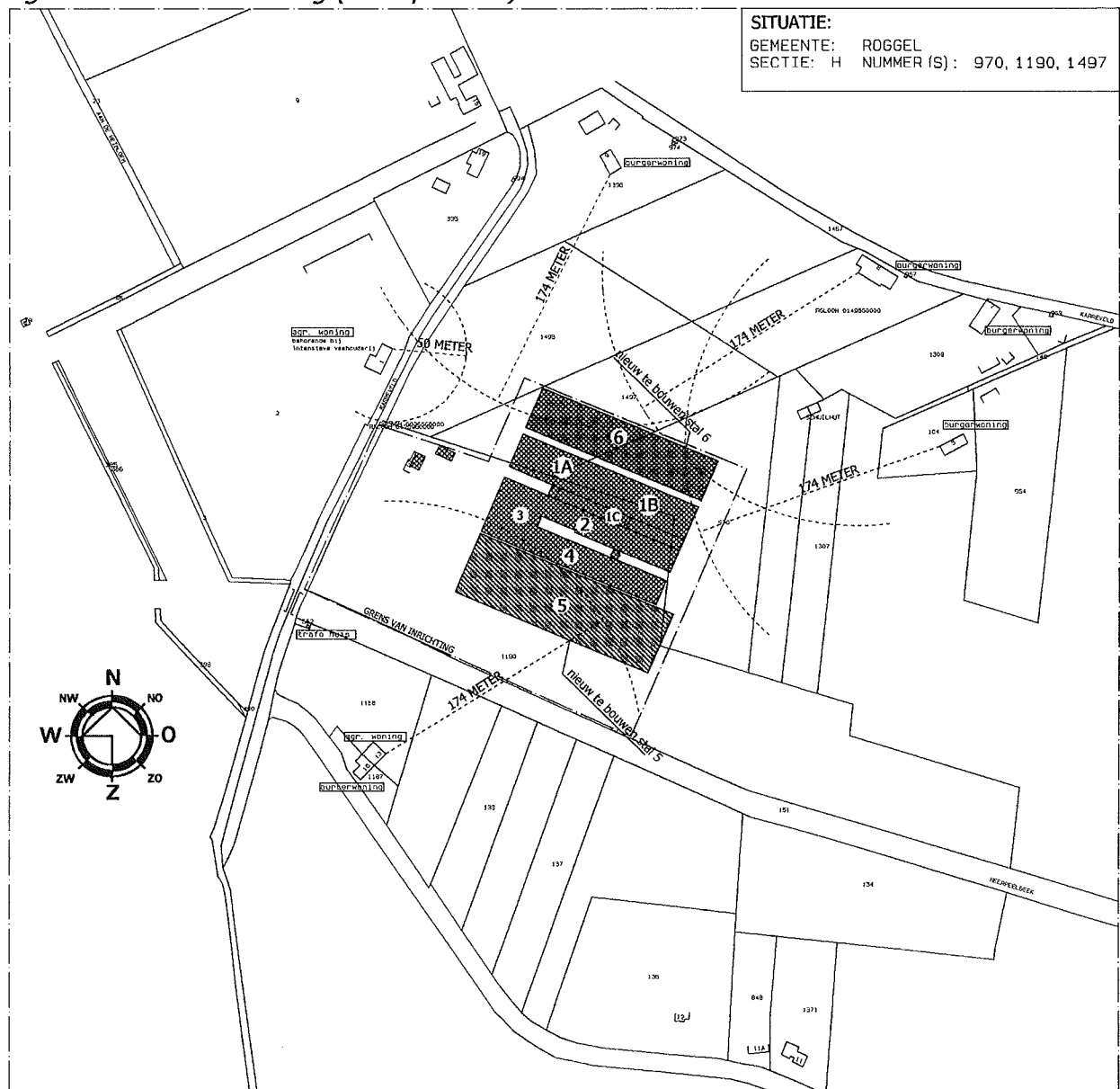
Ook de keuze om de opfok van gespeende biggen uit te besteden heeft mede hiermee te maken. Door deze keuze is geen extra huisvestingsruimte voor gespeende biggen nodig, en over enkele jaren zouden welzijnseisen opnieuw investeringen in stalruimte voor gespeende biggen eisen.

3. VOORGENOMEN ACTIVITEIT EN ALTERNATIEVEN

3.1. Beschrijving voorgenomen activiteit

Het project heeft betrekking op een uitbreiding naar een totale veebezetting 836 kraamzeugen, 3.553 guste en dragende zeugen (3.738 plaatsen), 142 opfokzeugen, 2.009 gespeende biggen (2.232 plaatsen) en 1.604 vleesvarkens (1.680 plaatsen). Er vindt nieuwbouw plaats van een stal voor 576 kraamzeugen. De vleesvarkens-/biggenstal (stal 5) wordt gewijzigd uitgevoerd en vergroot, zodat in hierin 2.433 guste en dragende zeugen kunnen worden gehuisvest. De andere bestaande stallen worden in zeer beperkte mate gewijzigd.

Figuur 3.1: situatietekening (niet op schaal)

De nieuw te bouwen stal (stal 6) voor kraamzeugen wordt voorzien van mestpannen. Stal 5 voor guste en dragende zeugen wordt voorzien van een biologische luchtwasser. De bestaande stallen zijn allen al voorzien van emissiearme stalsystemen. Stal 1c, 2, 3 en 4 zijn voorzien van een centraal afzuigkanaal, en worden aangesloten op een biologisch

luchtwassysteem. Stal 1a is voorzien van mestpannen, en stal 1b is uitgevoerd met smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster.

Ook stal 1c is voorzien van smalle mestkanalen met metalen driekantrooster. Deze stal vormt één ruimte met grote delen van stal 2, en wordt tevens aangesloten op een biologisch luchtwassysteem.

Alle toegepaste stalsystemen zijn opgenomen in bijlage 1a van de Regeling ammoniak en veehouderij, en hebben tevens een Groen Label-erkenning.

Een overzicht van de gewenste dieren aantallen, de toegepaste huisvestingssystemen en de daarmee samenhangende ammoniak- en geurproductie is weergegeven in tabel 1.

Tabel 3.1: gewenste veebezetting

Stal nr.	Houderij/hoktype	Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaats-en	Ammoniak		Stank (mve)	
					Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	Dieren per mve	Totaal mve
1a	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	260	260	2,9	754,0	0,8	325,0
1b	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster BB95.02.027V1	Guste en dragende zeugen	517	544	2,4	1.240,8	1,2	430,8
1c	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Guste en dragende zeugen	249	262	1,3	323,7	2,2	113,2
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Dekberen	4	4	1,7	6,8	1,8	2,2
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Guste en dragende zeugen	354	372	1,3	460,2	2,2	160,9
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.631	1.812	0,23	375,1	5,4	302,0
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Opfokzeugen >0,8m ³	30	30	1,1	33,0	1,8	16,7
3	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen >0,35 m ²	378	420	0,23	86,9	5,4	70,0
4	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.604	1.680	1,1	1.764,4	1,8	891,1
	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Opfokzeugen >0,8m ³	112	112	1,1	123,2	1,8	62,2
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Guste en dragende zeugen	2.433	2.528	1,3	3.162,9	2,2	1.105,9
6	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	576	576	2,9	1.670,4	0,8	720,0
					totaal NH₃	10.001,5	totaal mve	4.200,1

3.2. Alternatieven

Naast de eerder genoemde stalsystemen zijn een aantal alternatieven mogelijk. Al sinds het begin van de jaren '90 worden immers in de varkenshouderij emissiearme stalsystemen ontwikkeld. Toepassing in de praktijk hebben bij diverse stalsystemen een aantal nadelen blootgelegd. Systemen waarbij gebruik werd gemaakt van techniek en bewegende delen in de mestkelder zijn te storinggevoelig gebleken.

Van de verschillende emissiereducerende technieken zijn er uiteindelijk slechts enkele overgebleven die in de praktijk een bredere toepassing kennen. In de voorgenomen activiteit is uiteindelijk de keuze gevallen op de volgende stalsystemen:

- bouwkundige systemen die het emitterend mestoppervlak verkleinen, zoals stalsystemen met schuine putwanden, smalle mestkanalen i.c.m. sturing van het mestgedrag van de dieren en mestpannen.

- biologische luchtwassers; luchtwassystemen waarbij ammoniak en geur met behulp van bacteriekoloniën uit de ventilatielucht wordt verwijderd. Ook verwijdt dit systeem een groot deel van het fijn stof.

De biologische luchtwasser heeft een voorkeur boven chemische luchtwassers. (wassystemen waarbij met aangezuurd water ammoniak, geur en stof uit de ventilatielucht wordt verwijderd). De reden hiervoor is, dat de biologische wassers meer geur reduceren. Het bedrijf is gelegen op meer dan 250 meter van een voor verzuring gevoelig gebied, in de omgeving van de inrichting zijn wel meerdere woningen van derden gelegen. Om deze reden is in eerste instantie het meeste belang toegedicht aan een zo laag mogelijke geuruitstoot.

Recentelijk is bekend geworden dat een aantal fabrikanten van luchtwassers bezig zijn met de ontwikkeling van meerfase-wassers. Deze meerfase-wassers bestaan uit een combinatie van een chemische en een biologische wasser, waarbij de lucht achtereenvolgens door beide wassers wordt geleid. Dit resulteert in een wasser waarmee zowel ammoniak als geur met een hoog rendement kan worden verwijderd.

De meerfase-wassers worden momenteel getest en gemeten in diverse praktijkopstellingen. Naar verwachting worden binnen afzienbare tijd de resultaten hiervan kenbaar gemaakt. Uiteindelijk zullen voor de meerfase-wassers emissiefactoren opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij en de Regeling stankemissie veehouderij. Van een van de meerfase-wassers is inmiddels bekend dat deze een ammoniakreductie heeft van 85% en een geurreductie van 70%. Deze waardes komen overeen met de meetresultaten van de meerfasewasser van UniQfill/Dorset. Dit resulteert in de hieronder weergegeven emissiefactoren.

Tabel 3.2: emissiefactoren voor geur en ammoniak voor meerfasewassers.

Diercategorie	Ammoniakemissie in kg/ dierplaats/ jaar	Geuremissie in dieren per mve
kraamzeugen	1,25	2,8
guste en dragende zeugen	0,63	4,0
gespeende biggen:		
- hokopp. max. 0,35 m ²	0,09	9,8
- hokopp. > 0,35 m ²	0,11	9,8
dekberen	0,83	3,4
vleesvarkens en opfokzeugen:		
- hokopp. max. 0,8 m ²	0,38	3,4
- hokopp. > 0,35 m ²	0,53	3,4

Nu de meerfase-wassers op korte termijn kunnen worden toegepast in de praktijk, is het alternatief waarbij biologische wassers worden vervangen door meerfasewassers voldoende realistisch.

Samengevat worden in het milieueffectrapport de volgende activiteiten en alternatieven onderzocht:

- de voorgenomen activiteit;
- het alternatief, waarbij in de plaats van biologische luchtwassers meerfase-wassers worden toegepast, ;
- het meest milieuvriendelijke alternatief; de toepassing van een meerfase-wasser, emissiepunten worden zodanig geplaatst dat geurhinder voor omwonenden zo laag mogelijk is en in de nieuw te bouwen stal voor guste en dragende zeugen wordt in de uitloop roostervloer toegepast.

In onderstaande tabellen is de veebezetting en de daarbij behorende geur- en ammoniakemissie van het alternatief en van het meest milieuvriendelijke alternatief weergegeven.

Tabel 3.3: Alternatief - meerfasewassers i.p.v. biologische wassers

Stal nr.	Houderij/hoktype	Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaats-en	Ammoniak		Stank (mve)	
					Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	Dieren per mve	Totaal mve
1a	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	260	260	2,9	754,0	0,8	325,0
1b	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster BB95.02.027V1	Guste en dragende zeugen	544	544	2,4	1.305,6	1,2	453,3
1c	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	262	262	0,63	165,1	4,0	65,5
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Dekberen	4	4	0,83	3,3	3,4	1,2
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	372	372	0,63	234,4	4,0	93,0
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.812	1.812	0,11	199,3	9,8	184,9
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Opfokzeugen >0,8m ³	30	30	0,53	15,9	3,4	8,8
3	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Gespeende biggen >0,35 m ²	420	420	0,11	46,2	9,8	42,9
4	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.680	1.680	0,53	890,4	3,4	494,1
	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Opfokzeugen >0,8m ³	112	112	0,53	59,4	3,4	32,9
5	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	2.528	2.528	0,63	1.592,6	4,0	632,0
6	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	576	576	2,9	1.670,4	0,8	720,0
					totaal NH₃	6.936,6	totaal mve	3.053,6

Tabel 3.4: Meest Milieuvriendelijke Alternatief - alles v.z.v. meerfasewassers

Stal nr.	Houderij/hoktype	Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaats-en	Ammoniak		Stank (mve)	
					Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	Dieren per mve	Totaal mve
1a	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Kraamzeugen	260	260	1,25	325,0	2,8	92,9
1b	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	544	544	0,63	342,7	4,0	136,0
1c	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	262	262	0,63	165,1	4,0	65,5
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Dekberen	4	4	0,83	3,3	3,4	1,2
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	372	372	0,63	234,4	4,0	93,0
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.812	1.812	0,11	199,3	9,8	184,9
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Opfokzeugen >0,8m ³	30	30	0,53	15,9	3,4	8,8
3	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Gespeende biggen >0,35 m ²	420	420	0,11	46,2	9,8	42,9
4	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.680	1.680	0,53	890,4	3,4	494,1
	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Opfokzeugen >0,8m ³	112	112	0,53	59,4	3,4	32,9
5	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	2.528	2.528	0,63	1.592,6	4,0	632,0
6	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Kraamzeugen	576	576	1,25	720,0	2,8	205,7
					totaal NH₃	4.594,3	totaal mve	1.989,9

3.3. Alternatieve locaties

Alvorens is besloten om de locatie aan het adres Karreveld 10 te Roggel te ontwikkelen, hebben de Gebroeders Vossen een aantal andere locaties onderzocht. Dit onderzoek heeft zich vooral gericht op bedrijfslocaties die in de directe omgeving van het oorspronkelijke bedrijf zijn gelegen.

Centrale vraagstelling hierbij is, of de locatie geschikt is voor het ontwikkelen van een groot zeugenbedrijf. Dit betekent dat een locatie voldoende fysieke en planologische ruimte moet hebben. Daarnaast dient uiteraard voldoende milieuruimte aanwezig te zijn, met name ten aanzien van geur en ammoniak. Uiteraard dient de vraagprijs in verhouding te zijn met de waarde van de locatie.

Om aan deze randvoorwaarden te kunnen voldoen moet een locatie geheel of gedeeltelijk zijn gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied. Verder dient de afstand ten opzichte van stankgevoelige objecten voldoende groot te zijn. Ten aanzien van ammoniak is de vergunde ammoniakemissie van belang, en dient de afstand tot voor verzuring gevoelige gebieden meer dan 250 meter te bedragen. Ook is een ligging binnen de werkingssfeer van Vogel-, Habitat- en Natuurbeschermingswetgebieden niet gewenst.

De volgende locaties zijn onderzocht:

1. Waatskamperheide 9 Ospel:
Pluimveebedrijf, milieuvergunning voor 148.360 opfokhennen (1.980 kg NH₃); gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied. De oppervlakte bedraagt 1,5 hectare, en is grotendeels bebouwd. De bestaande kippenstallen zijn echter niet geschikt voor het huisvesten van varkens. De locatie biedt slechts mogelijkheden indien alle gebouwen worden gesloopt, maar gezien de staat van de gebouwen en de inrichting is dit financieel niet haalbaar.
2. Aan de Bergen 24 Heythuysen:
Rundveebedrijf, milieuvergunning voor 9 zoogkoeien, 6 stuks jongvee, 9 vleesstierkalveren 0-6 maanden, 45 vleesstieren 6-24 maanden en 90 scharrelkippen (445 kg NH₃); gelegen in een verwevingsgebied, met bovengrens bouwkaavel, om deze reden niet geschikt voor een grootschalig varkensbedrijf. Ook is de vergunde ammoniakemissie te laag.
3. Lorbaan 58 Grashoek:
Konijnenhouderij, milieuvergunning voor 760 voedsters, 6.100 vleeskonijnen, 140 opfokkonijnen en 80 rammen (2.272 kg NH₃); gelegen in landbouwontwikkelingsgebied. De oppervlakte bedraagt ruim 0,5 hectare, en is dus te weinig voor de ontwikkeling van grootschalig varkensbedrijf. De omliggende gronden zijn momenteel niet verwerfbaar.
4. Heide 10 te Heythuysen:
Vleesvarkenshouderij, milieuvergunning voor 800 vleesvarkens (2.400 kg NH₃); gelegen in een verwevingsgebied, zonder bovengrens bouwkaavel. De oppervlakte bedraagt ongeveer 0,7 hectare, dit is te klein voor een grootschalige zeugenhouderij. Ook is het bedrijf gelegen in een zone van 250 meter rondom een kwetsbaar gebied, en op ongeveer 150 meter van een burgerwoning.
5. Asbroek 7 Roggel:
Vleesvarkenshouderij, milieuvergunning voor 792 vleesvarkens (chemische luchtwasser) en 1.440 vleesvarkens (IC-V) (2.599 kg NH₃); gelegen in een verwevingsgebied, met bovengrens bouwkaavel. Tevens gelegen op zeer korte afstand van de Roggelse Beek, die op diverse plaatsen wordt ingericht als ecologische verbindingszone. Overigens is het bedrijf inmiddels niet meer te koop.

Uit bovenstaande beoordeling is geconcludeerd dat op dat moment geen alternatieve locaties waren die meer geschikt zijn voor het ontwikkelen van een grootschalige varkenshouderij. Overigens is een tweede locatie vanuit bedrijfseconomische en arbeidstechnische redenen niet gewenst. Dit brengt uiteraard een extra investering in een nieuwe locatie met zich mee, maar ook moeten diverse productiemiddelen, zoals voerinstallaties, verwarmingsinstallaties, hogedrukreinigers, et cetera dubbel worden aangeschaft. Ook kan arbeid veel efficiënter worden ingezet wanneer het bedrijf is gevestigd op één locatie. Ook het aansturen van personeel gaat beter, en dit is van groot belang voor het behalen van goede technische resultaten.

Een tweede locatie is overigens ook in strijd met de doelstellingen uit het reconstructieplan. Een van de doelstellingen is immers het creëren van een goede ruimtelijke inpassing van de landbouw in het landelijk gebied. Een bedrijf met meerdere locaties past niet binnen het principe van zuinig ruimtegebruik.

4. BESLUITEN WAARVOOR HET MILIEUEFFECTRAPPORT WORDT GEMAAKT

Voor de uitbreiding zijn meerdere besluiten vereist. Onderling hebben deze besluiten een zekere samenhang, bepaalde besluiten kunnen pas genomen worden, nadat een ander besluit is genomen.

De enige besluiten ten behoeve waarvan dit milieueffectrapport wordt opgesteld zijn het besluit op de aanvraag om milieuvergunning en het besluit op de BOM+-procedure.

Alle andere besluiten zijn geen activiteiten en besluiten ten aanzien waarvan het maken van een milieueffectrapport verplicht is of ten aanzien waarvan de artikelen 7.8a tot en met 7.8d van de wet moeten worden toegepast.

Voor de uitbreiding moet een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer worden verleend. Een aanvraag hiervoor zal direct na de acceptatie van de MER worden ingediend. Tijdens de MER-procedure wordt vooroverleg gevoerd met de gemeente Roggel en Neer.

In de MER worden de gevolgen voor het milieu systematisch in beeld gebracht. Het spreekt voor zich dat de resultaten uit de MER in grote mate het besluit op de aanvraag om milieuvergunning bepalen.

In veel situaties dient ook voor een wijziging van of vrijstelling op het bestemmingsplan een milieueffectrapport te worden opgesteld. Een wijziging van het bestemmingsplan is aan de orde in die gevallen waar stallen worden gebouwd buiten het in het bestemmingsplan opgenomen bouwblok.

Het Reconstructieplan heeft echter ten aanzien van een aantal onderdelen een rechtstreekse doorwerking in bestemmingsplannen. Het Reconstructieplan geldt dan voor die onderdelen als voorbereidingsbesluit in de zin van artikel 21 van de Wet op de ruimtelijke ordening (Reconstructiewet, art. 27, lid 1).

In de landbouwontwikkelingsgebieden geldt het Reconstructieplan hierdoor als een vrijstelling ingevolge artikel 19 van de Wet op de ruimtelijke ordening (artikel 27, lid 3 Reconstructiewet). Wanneer een bedrijf deels in een landbouwontwikkelingsgebied ligt, wordt het in het reconstructieplan weliswaar beschouwd als gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, maar dient toch een BOM+-procedure plaats te vinden. De rechtstreekse doorwerking is dan beperkt; bij toepassing van BOM+ wordt bijvoorbeeld niet de bovenmaat van 1,5 hectare gehanteerd. Omdat het bedrijf aan het adres Karreveld 10 deels in een landbouwontwikkelingsgebied is gelegen, is BOM+ van toepassing. Dit is een besluit op een ruimtelijk plan als bedoeld in de bijlage behorende bij het Besluit milieueffectrapportage 1994 vereist is.

Voor de nieuwe stallen is een bouwvergunning vereist. In de artikelen 2 en 3 van het Besluit milieueffectrapportage 1994 is een bouwvergunning niet genoemd als een besluit ten aanzien waarvan een milieueffectrapport verplicht is. Wel geldt er een coördinatieregeling tussen bouw- en milieuvergunning. Op grond van artikel 52 van de Woningwet dient een beslissing omtrent een bouwvergunning te worden aangehouden totdat er een onherroepelijke milieuvergunning is.

5. BESCHRIJVING VAN DE BESTAANDE TOESTAND VAN HET MILIEU

5.1. De directe omgeving van het bedrijf

Het bedrijf is gelegen aan het adres Karreveld 10 te Roggel, kadastraal bekend gemeente Roggel en Neer, sectie H, nummers 970, 1190 en 1497. Roggel maakt deel uit van de gemeente Roggel en Neer - provincie Limburg.

Het bedrijf is gelegen aan de rand van de gemeente, nabij de gemeentegrens met de gemeente Heythuysen.

De omgeving van de inrichting kan worden gekwalificeerd als agrarisch gebied. Rondom het bedrijf lopen een aantal wegen; Karreveld, Asbroek en Aan De Heibloem. Een deel van de van oudsher aanwezige agrarische bedrijven hebben in de loop der jaren een woonfunctie gekregen, en zo hebben zich rondom het bedrijf een aantal burgerwoningen gevormd. Het bedrijf ligt ten zuiden van de dorpskern van Heibloem gelegen, en ten noordwesten van de bebouwde kom van Roggel. Direct grenzend aan de dorpskern ligt het jeugddorp "De Widdonk".

De Provinciale weg N279, tevens verbindingsweg tussen Heibloem en Roggel, loopt op enkele honderden meters van het bedrijf.

Ten zuiden van het bedrijf loopt een beek, plaatselijk als de Vissensteert (ook wel Neerpeelbeek genoemd). Deze beek mondt verderop uit in een wat grotere waterloop; de Roggelse Beek.

5.2. Huidige bedrijfsomvang en vergunningen

Momenteel worden ter plaatse 1.400 fokzeugen en 2.100 vleesvarkens gehouden. Enkele tientallen jaren geleden werd hier een agrarisch bedrijf opgericht.

Op het bedrijf worden biggen geproduceerd, die deels op het bedrijf worden gehouden tot ze slachtrijp zijn, en deels op andere locaties worden afgemest.

Op het perceel zijn de volgende gebouwen aanwezig:

- een bedrijfswoning;
- een stal voor het huisvesten van 260 kraamzeugen, 744 guste en dragende zeugen en 2 dekberen;
- een stal voor het huisvesten van 406 guste en dragende zeugen en 1.812 gespeende biggen;
- een voor het huisvesten van 420 gespeende biggen;
- een stal voor het huisvesten van 1.890 vleesvarkens en 224 opfokzeugen (bij de laatste aanvraag om milieuvergunning is de veebezetting in deze stal verlaagd, vooruitlopend op nieuwe dierwelzijnseisen).

Verder beschikt het bedrijf over een milieu- en bouwvergunning voor het oprichten van een stal voor het huisvesten van 2.184 vleesvarkens, 1.512 gespeende biggen en 98 opfokzeugen.

Voor het bedrijf is op 27 april 2004 een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning ingevolge artikel 8.4 eerste lid van de Wet milieubeheer. In tabel 5.1 is de veebezetting volgens de huidige milieuvergunning weergegeven.

Tabel 5.1: Veebezetting conform verleende vergunning

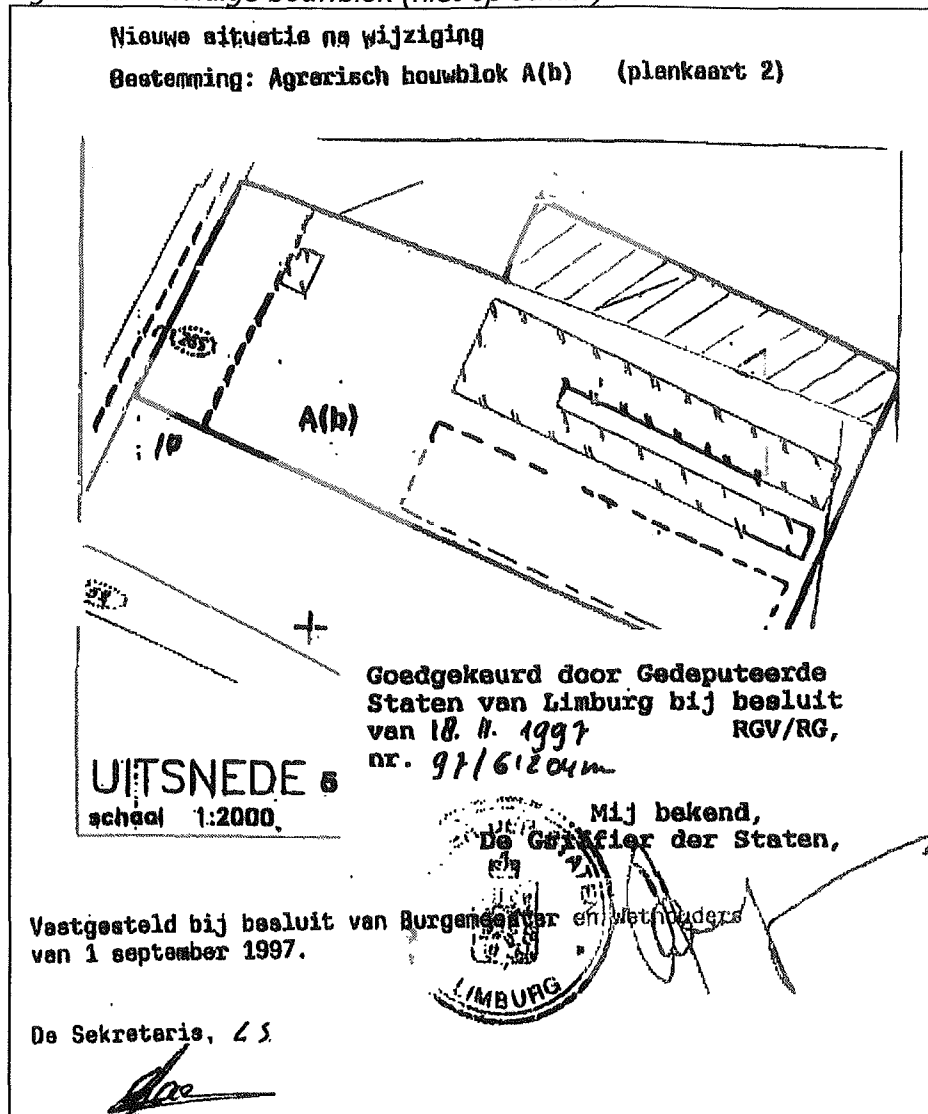
Stal nr.	Huisvestingssysteem	Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaatsen	Ammoniak		Stank (mve)	
	Houderij/hoktype				Kg NH ₃ /dier	Totaal NH ₃	Dieren/mve	Totaal mve
1a	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	260	260	2,9	754,0	0,8	325,0
1b	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrouster BB95.02.027V1	Dragende- en guste zeugen	544	544	2,4	1.305,6	1,2	453,3
1c	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrouster BB95.02.027V1	Dragende- en guste zeugen	149	200	2,4	357,6	1,2	124,2
1c	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Dekberen	2	2	1,7	3,4	1,8	1,1
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Dragende- en guste zeugen	406	406	1,3	527,8	2,2	184,5
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.812	1.812	0,23	416,8	5,4	335,6
3	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen >0,35 m ²	420	420	0,23	96,6	5,4	77,8
4	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.792	1.792	1,1	1.971,2	1,8	995,6
	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Opfokzeugen	98	98	0,8	78,4	1,8	54,4
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075 en opfokhok met schuine putwand BB99.02.072	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.512	1.512	0,18	272,2	7,7	196,4
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075 en opfokhok met schuine putwand BB99.02.072	Vleesvarkens > 0,8m ²	2.184	2.184	1,1	2.402,4	2,3	949,6
					totaal NH₃	8.185,9	totaal mve	3.697,4

5.3. Bestemmingsplan: huidige functie en bestemmingen

Het bestemmingsplan is het meest concrete ruimtelijke plan; hierin wordt op perceelsniveau de functie van een gebied bepaald, en welke voorwaarden hierbij in acht moeten worden genomen. Een bestemmingsplan wordt door de gemeente vastgesteld.

De provincie heeft hierbij een controlerende rol, en verleent goedkeuring aan bestemmingsplannen. Ook bepaalt de provincie op hoofdlijnen het ruimtelijke beleid in haar streekplan. De gemeente houdt bij de vaststelling van haar bestemmingsplannen rekening met het streekplan.

Ter plaatse is het bestemmingsplan buitengebied van de gemeente Roggel en Neer van toepassing. In dit bestemmingsplan is aan de omgeving van het bedrijf de bestemming "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden" toegekend, ter plaatse van het bedrijf is een agrarisch bouwblok opgenomen. Dit bouwblok is bij besluit van 1 september 1997 aan de noordzijde vergroot ten behoeve van de bouw van een nieuwe zeugenstal.

Figuur 5.1: Huidige bouwblok (niet op schaal)

Het agrarisch bouwblok is bestemd voor de bouw van gebouwen ten behoeve van het agrarisch bedrijf. De gronden die rondom het bedrijf zijn gelegen zijn momenteel in gebruik als landbouwgrond. Het gebruik van deze gronden is hiermee in overeenstemming met de bestemming.

5.4. Provinciaal streekplan

In juli 2001 hebben Provinciale Staten van Limburg het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld. Dit POL is zowel streekplan, waterhuishoudingplan, milieubeleidsplan als verkeer- en vervoersplan, en bevat ook de meer fysieke (ruimtelijke) onderdelen van het economische en welzijnsbeleid.

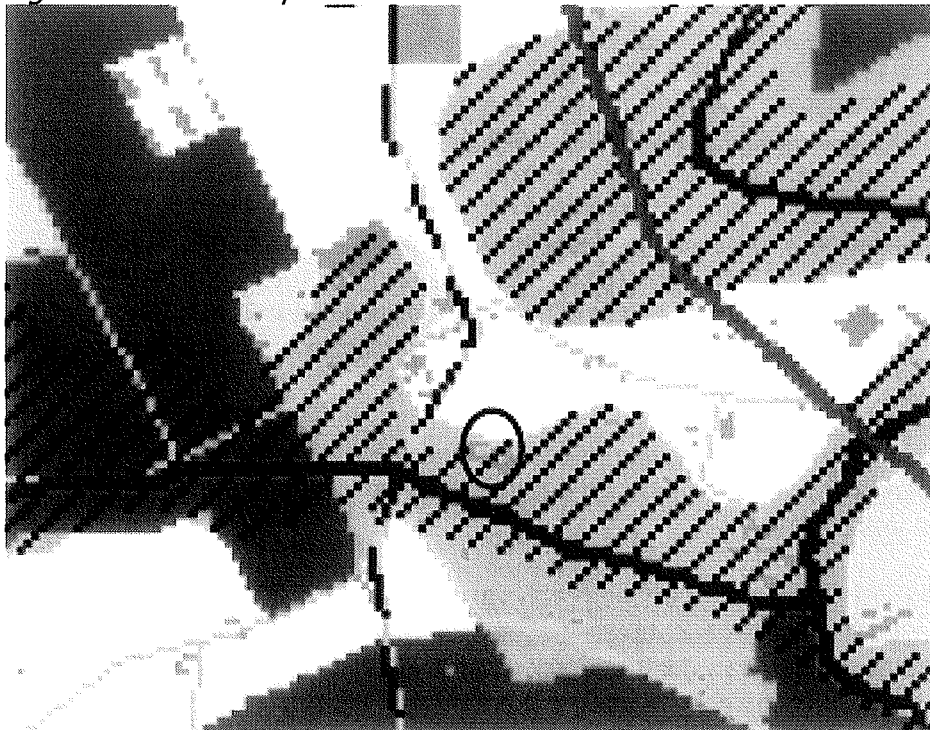
Inmiddels zijn meer dan tien POL-aanvullingen en POL-herzieningen op onderdelen vastgesteld. Eén ervan is de POL-uitwerking Bouwkavel Op Maat Plus (BOM+). Een andere belangrijke POL-herziening is de herziening op onderdelen EHS (zie paragraaf 5.5).

Op dit moment is een opvolger van POL2001 in procedure: POL2006. POL2006 wordt een plan op hoofdlijnen overeenkomstig de structuurvisie in de nieuwe Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO). Het nieuwe POL zal een visie op de ontwikkeling van Limburg bevatten en de provinciale rolopvatting daarbij. Daarnaast zal het nieuwe POL met name lange termijn ambities bevatten. Per onderwerp zal voor de uitwerking worden verwezen naar aparte beleidsnota's,

uitvoeringsprogramma's of verordeningen. Het nieuwe POL vormt een soort koepel van een dynamisch stelsel. Beoogd wordt om POL2006 binnenkort door PS te laten vaststellen.

In het POL 2001 zijn aan het gebied waarin het bedrijf is gelegen diverse aanduidingen toegekend. Het bestaande deel van het bedrijf is deels gelegen in een gebied met de aanduidingen "Ruimte voor veerkrachtige watersystemen (P3)" en "Beekdal en laagte". In de POL-herziening op onderdelen EHS zijn deze aanduidingen gewijzigd in respectievelijk "Provinciale Ontwikkelingszone Groen" en "Zoekgebied robuuste verbinding". Voor het overige is het bedrijf gelegen in een gebied met de aanduiding "ruimte voor de landbouw (P5)".

Figuur 5.2: Uitsnede plankkaart POL

5.5. Reconstructieplan

Bij besluit van 5 maart 2004 heeft provinciale staten van Limburg het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg vastgesteld. De Minister van LNV en de Staatssecretaris van VROM hebben het reconstructieplan op 22 april 2004 goedgekeurd.

Het Reconstructieplan biedt een kader voor een extra kwaliteitsimpuls om de opeenstapeling van problemen (onder meer veterinaire kwetsbaarheid, kwaliteitsvermindering door vermessing, verzuring, geuroverlast en verdroging) voortvarend en samenhangend aan te pakken en wel zodanig dat binnen twaalf jaar daadwerkelijk oplossingen voorhanden zijn. De Reconstructie moet leiden tot een goede ruimtelijke structuur met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie, water, milieu en infrastructuur. Ook is het de bedoeling een goed woon-, werk- en leefklimaat te creëren en de economische structuur te verbeteren. Waar nodig zal het instrument herverkaveling worden ingezet.

In het Reconstructieplan zijn gekwantificeerde doelen, maatregelen en voorzieningen opgenomen, met speciale aandacht voor de volgende samenhangende thema's:

- Toekomst voor intensieve veehouderij, natuur en landschap: naar een afwaartse beweging;
- Versterking van de economische vitaliteit van het landelijk gebied (landbouw en recreatie);
- Versterken van natuur en landschap;

- Naar een veerkrachtig watersysteem;
- Leefbare dorpen.

Het POL2001 is voor het Reconstructieplan het uitgangspunt, uiteraard in samenhang met Europese en rijksregels en regels van gemeenten. Het Reconstructieplan 2004 is een POL-aanvulling c.q. herziening op onderdelen. Op basis van een integrale afweging zijn ruimtelijke besluiten in het plan opgenomen die afwijken van het POL, en is er sprake van een herziening van het POL. Het gaat met name om de zonering voor de intensieve veehouderij en de verankering van de Bouwkavel op Maat Plus methodiek, alsmede enkele veranderingen in perspectiefgebieden.

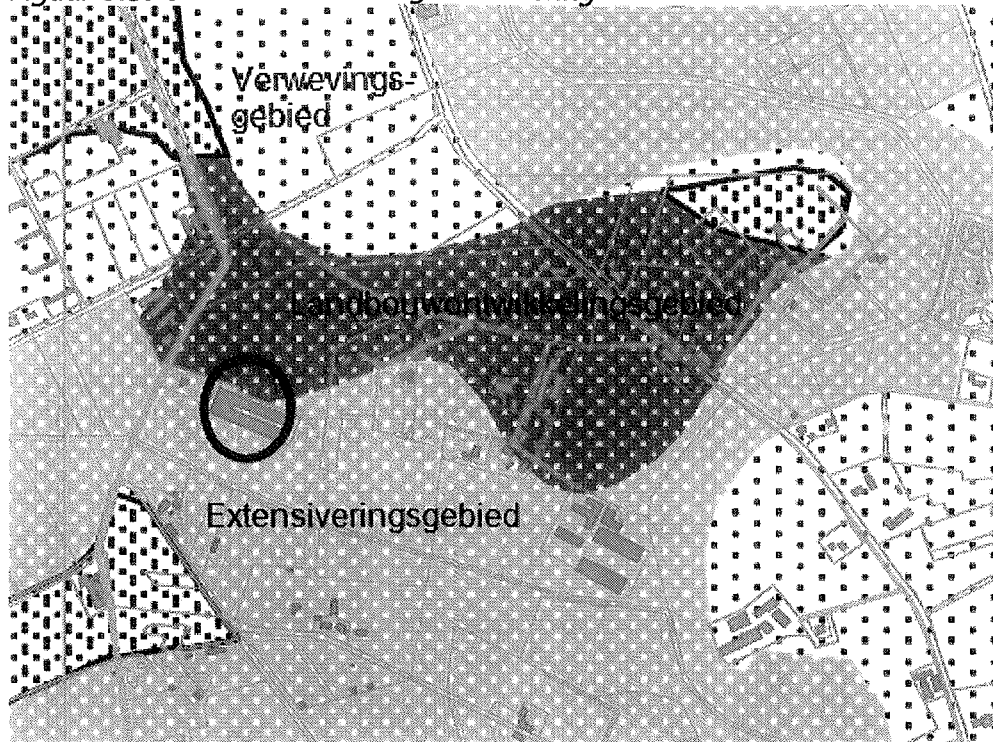
De Reconstructiewet maakt onderscheid tussen het Reconstructieplan, uitwerkingsplannen en uitvoeringsprogramma's. Het Reconstructieplan geeft een visie voor het reconstructiegebied en bevat concrete maatregelen en voorzieningen ter realisering van de visie. Het is een plan op hoofdlijnen voor een periode van 12 jaar. Elke 4 jaar moet worden bekeken of het plan moet worden gewijzigd. Het Reconstructieplan kan worden uitgewerkt. In het eerste Reconstructieplan is daartoe de basis gelegd (o.a. waterbergingsgebieden). Het uitvoeringsprogramma in het Reconstructieplan bestrijkt een periode van 4 jaar en bevat de verschillende projecten die zullen worden uitgevoerd om de doelstellingen van het Reconstructieplan te realiseren. Op basis van het uitvoeringsprogramma maken Rijk en Provincie afspraken met elkaar over de financiering van de uitvoering. Ten minste eenmaal in de twee jaar moet worden bekeken of het uitvoeringsprogramma wijziging behoeft. Wijzigingen of vaststelling van volgende uitvoeringsprogramma's zal plaatsvinden door Gedeputeerde Staten.

In de Reconstructiewet is bepaald dat bepaalde onderdelen van het Reconstructieplan rechtstreeks kunnen doorwerken in streekplannen en bestemmingsplannen. Provinciale Staten van Limburg heeft ervoor gekozen om alleen de integrale zonering intensieve veehouderij rechtstreeks te laten doorwerken.

Op 6 juli 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan naar aanleiding van tegen het reconstructieplan ingestelde beroepen. Enkele onderdelen hiervan zijn hierbij vernietigd. Een van deze onderdelen betreft een aantal bouwkavels die werden doorsneden door een grens van de integrale zonering.

De uitspraak is aanleiding voor de provincie om een wijziging van het Reconstructieplan vast te stellen. Deze wijziging is op 11 mei 2006 bekendgemaakt.

Het bouwkavel aan het adres Karreveld 10 te Roggel wordt doorsneden door een zoneringsgrens en ligt deels in het extensiveringsgebied en deels in het landbouwontwikkelingsgebied. In haar motivering geeft de provincie Limburg aan dat de uitbreidingsmogelijkheden die het bestemmingsplan binnen het vigerende bouwblok biedt worden gerespecteerd. Een eventuele verdere uitbreiding (buiten het bouwvlak) kan plaatsvinden in het landbouwontwikkelingsgebied.

Figuur 5.3: Uitsnede kaart integrale zonering

5.6. Ecologische Hoofdstructuur en Abiotische waarden

Het rijk streeft naar realisatie van een samenhangend netwerk van kwalitatief hoogwaardige natuurgebieden: de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De EHS omvat zowel bestaande bos- en natuurgebieden als gewenste uitbreidingen daarvan. Ook verbindingen en beheersgebieden vormen belangrijke onderdelen van de EHS. Op rijksniveau is de EHS begrensd in de Nota Ruimte.

In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL, 2001) is voor heel Limburg de Provinciale Ecologische Structuur (PES) vastgelegd. De PES is vooral een vervolmaking van de rijks EHS en is opgebouwd uit gebieden die een duidelijke concentratie van natuurwaarden en/ of een grote kansrijkdom voor het (verder) ontwikkelen van natuurwaarden bezitten, dan wel een verbindingfunctie tussen natuur- en bosgebieden vormen.

Ondanks het feit dat de PES een uitwerking en detaillering van de EHS is, wordt de EHS door het rijk binnen de ruimtelijke ordening als aparte categorie naast de PES gehanteerd. Dit leidde tot onduidelijkheid (onder andere rond plantoetsing). Door de opname van een globaal begrensde EHS kaart met PKB status in de Nota Ruimte is het belang van de EHS als aparte categorie verder toegenomen en is de behoefte aan een duidelijke afbakening van de EHS ten opzichte van de PES en de perspectieven uit het POL. In de Nota Ruimte is tevens aangegeven dat de globaal begrensde EHS in het provinciaal streekplan nader gedetailleerd dient te worden.

Voor de Provincie Limburg was dit aanleiding om op 14 oktober 2005 de POL-herziening op onderdelen EHS vast te stellen. Met deze herziening wil de provincie komen tot een helder onderscheid in de natuurbeleidscategorieën van rijk en provincie: de rijks EHS uit de Nota Ruimte en de Provinciale Ontwikkelingszone Groen. De EHS uit de POL-herziening geldt hierbij als nadere detaillering van de globaal begrensde EHS uit de Nota Ruimte.

Door verschil te maken in beschermingsniveaus vergroot de Provincie de mogelijkheid van maatwerk bij ruimtelijke ontwikkelingen. De Provincie Limburg wil, naast de inspanningen om EHS-doelstellingen te realiseren, actiever inzetten op de realisatie van de POG, onder meer door programmering in gebiedsprogramma's en jaarplannen in het kader van het gebiedsgericht plattelandsbeleid.

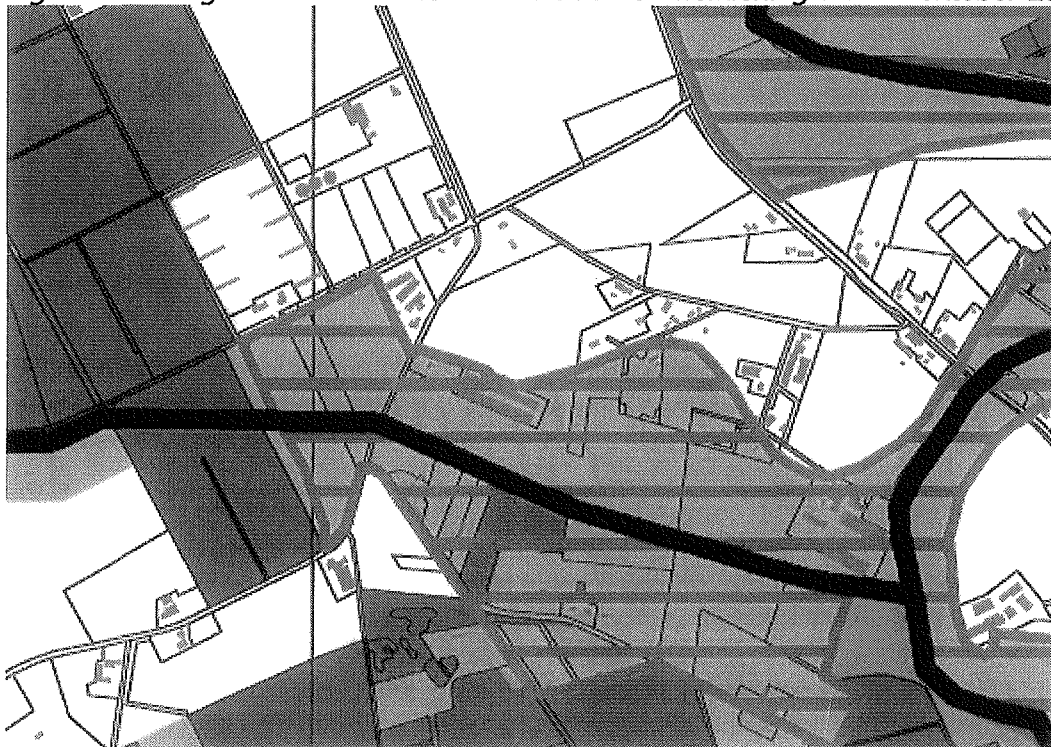
Binnen de POG geldt een ontwikkelingsgerichte basisbescherming. Behoud en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden zijn richtinggevend voor ontwikkelingen in de POG.

Uitgangspunt is dat ontwikkelingen leiden tot een kwalitatieve en kwantitatieve versterking van de ecologische structuur. Indien binnen de POG andere functies voorkomen, dan gelden de geldende rechten volgens het bestaande bestemmingsplan.

Een deel van het bedrijf, alsmede een deel van de omliggende landbouwgronden, is gelegen in de Provinciale Ontwikkelingszone Groen. Dit gebied is tevens aangemerkt als "Ecologische verbindingszone". Het overige deel is gelegen buiten de POG, en is aangemerkt als gebied met ruimte voor de landbouw.

De Neerpeelbeek, die ten zuiden van het bedrijf is gelegen, is aangeduid als "Beek met specifiek ecologische functie". De uitbreiding en de landbouwgronden ten noorden van het bedrijf zijn geheel buiten de EHS en POG gelegen.

Figuur 5.4: Fragment van de EHS-kaart uit de POL-herziening d.d. 14 oktober 2005

De ecologische verbindingszones (EVZ) zijn onderdeel van de EHS voor zover zij gelegen zijn in categorieën van de EHS. Het overige en grootste deel is onderdeel van de POG. Het beleid is gericht op realisatie van de verbindingzones die de verspreiding, migratie en uitwisseling van soorten tussen natuurgebieden in EHS en POG mogelijk maken. Binnen de EVZ in de POG blijft de landbouw ook in de toekomst een belangrijke rol spelen.

Beken met een specifiek ecologische functie (SEF) zijn onderdeel van de EHS voor zover zij gelegen zijn in of grenzen aan de overige categorieën van de EHS. De overige delen zijn onderdeel van de POG. Bij deze beken ligt de nadruk op behoud en herstel van het hoogste ecologische kwaliteitsniveau, de natuurlijke waterkwaliteit, natuurlijke systeemeigen processen en beekcontinuïteit. Tevens zal bij de herinrichting van deze beken ten behoeve van een meer ecologisch functioneren de verbindende functie voor natuurgebieden versterkt worden. Hiervoor is het van belang dat voldoende ruimte voor eventuele herinrichtingen gewaarborgd blijft.

Aangezien de bestaande rechten uit het bestemmingsplan worden gerespecteerd, is de ligging van het bedrijf niet in strijd met de doelstellingen die met het POL worden nagestreefd. Wel dient bij eventuele bestemmingsplanwijzigingen en vrijstellingen rekening te worden gehouden met eventuele natuurwaarden en gewenste toekomstige ontwikkelingen.

5.7. Ammoniak: achtergronddepositie

Ammoniak die op vegetatie en bodem terecht komt, kan leiden tot een vermisting van ecosystemen en verzuring in de bodem. Eén van de gevolgen is een verstoring van de flora en fauna. Effecten op plantensoorten zijn het meest duidelijk omdat plantensoorten direct afhankelijk zijn van het milieu waarin zij voorkomen. Vermesting en verzuring leiden tot verdrukking van zeldzame plantensoorten door respectievelijk snelgroeiende stikstofminnende of zuurtolerante plantensoorten. In veel gevallen verdringen grassen de in Nederland beschermde soorten. Beide processen leiden tot een verarming van de biodiversiteit.

Om deze reden heeft de overheid begin jaren '90 een beleid ingezet dat moet leiden tot een forse afname van de ammoniakemissie en -depositie vanuit de landbouw. In eerste instantie richtte dit beleid zich voor op het terugdringen van de verzuring. Echter de bijdrage van ammoniak aan de huidige verzuring is aanzienlijk kleiner (circa 25%) dan de bijdrage van ammoniakdepositie aan de vermisting (circa 70%). Vandaar dat het ammoniakbeleid zich steeds meer richt op het voorkómen van de vermistende werking van ammoniak. Om deze reden wordt ook niet meer gesproken over voor verzuring gevoelige gebieden, maar over kwetsbare gebieden.

Het ammoniakbeleid is gebaseerd op twee pijlers. Eén is het emissiebeleid dat er op gericht is om middels generieke emissiereducties de depositiedeken of achtergronddepositie te verminderen. De andere pijler is het gebiedsgerichte depositiebeleid dat erop gericht is om de invloed van bronnen dichtbij natuurgebied te reduceren.

De Wet ammoniak en veehouderij is het instrument waarin het gebiedsgerichte depositiebeleid vast ligt. In deze Wet worden beperkingen gesteld aan de ammoniakemissie vanuit inrichtingen die in of binnen een zone van 250 meter van kwetsbare of zeer kwetsbare gebieden zijn gelegen. Hierbij worden als kwetsbare of zeer kwetsbare gebieden aangemerkt de gebieden die deel uitmaken van de ecologische hoofdstructuur, en:

- a. onmiddellijk voorafgaand aan het vervallen van de Interimwet ammoniak en veehouderij als voor verzuring gevoelig gebied krachtens artikel 1, tweede lid, van de Interimwet ammoniak en veehouderij waren aangemerkt, of
- b. waarop onmiddellijk voorafgaand aan het vervallen van de Interimwet ammoniak en veehouderij een convenant als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b van de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij van toepassing was, met ingang van het tijdstip waarop dat convenant niet meer van toepassing is.

De ecologische hoofdstructuur dient te worden vastgesteld bij besluit van Gedeputeerde Staten.

Het generieke emissiebeleid krijgt vorm in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen. Dit besluit is in december 2005 gepubliceerd, en treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Waarschijnlijk vindt dit in de loop van het jaar 2006 plaats. In dit Besluit worden maximale emissiewaarden vastgesteld, waaraan stallen moeten voldoen. Er wordt onderscheid gemaakt tussen bestaande stallen en nieuw- of verbouw van stallen. Nieuw te bouwen stallen en te verbouwen stallen moeten per direct voldoen aan de maximale emissiewaarde, voor bestaande stallen geldt een overgangstermijn. Dit beleid moet ervoor zorgen dat de totale ammoniakemissie vanuit stallen vermindert, zodat ook de achtergronddepositie lager wordt.

Daarnaast kennen we nog nationale en Europese wet- en regelgeving, waarin in het bijzonder in de omgeving van bijzondere gebieden aanvullende regels worden gesteld (Natuurbeschermingswet, Vogel- en Habitatrichtlijn).

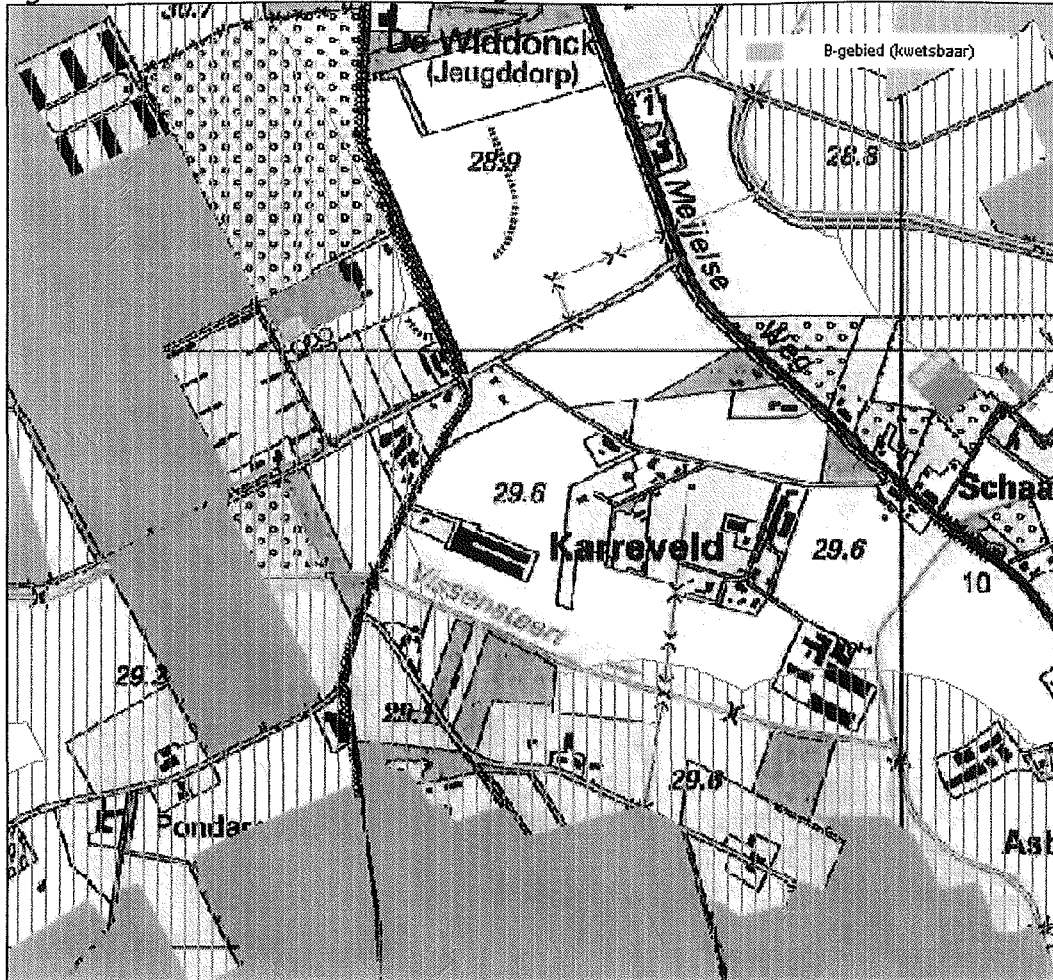
Het ammoniakbeleid is succesvol gebleken. Sinds 1990 is de totale ammoniakemissie vanuit de landbouw met 40 tot 45% gedaald. De gemiddelde achtergronddepositie is ongeveer even veel gedaald. Ook voor de komende jaren wordt een aanzienlijke daling voorspeld.

De schattingen en metingen ten aanzien van de actuele achtergronddepositie lopen behoorlijk uiteen. Uit recente metingen blijkt dat de achtergronddepositie in de omgeving van de inrichting op ongeveer 2.000 tot 2.500 mol stikstof per hectare per jaar ligt. Verwacht wordt dat de achtergronddepositie de komende jaren daalt naar ongeveer 1.700 tot 1.950 mol stikstof per hectare per jaar.

Niet ieder bos- of natuurgebied in Nederland is even gevoelig voor stikstofdepositie. De kritische waarden voor stikstofdepositie variëren aanzienlijk binnen Nederland. In de duinen en in de provincies Noord-Brabant, Utrecht, Overijssel en Gelderland is de natuur gevoelig en zijn kritische depositieniveaus laag. Deze gevoeligheid is een direct gevolg van de hier voorkomende bodem: op de zandgronden komen soorten voor die zijn aangepast aan voedselarme condities. Sommige ecosystemen zoals hoogvenen en vennen, zijn de extreem gevoelig en hebben lage kritische waarden (circa 400-700 mol stikstof/ha per jaar). Andere ecosystemen zoals natuur op veen- en kleibodems zijn veel minder gevoelig en hebben hogere kritische depositieniveaus. Daarnaast verschilt de mate van gevoeligheid van kwetsbare gebieden. De gebieden zijn onderverdeeld in A-, B- en C-gebieden:

- A-gebieden: gebieden met een kritische depositiewaarde van 350 tot 1.400 mol stikstof per hectare per jaar. Deze gebieden worden ook wel aangeduid als "zeer kwetsbaar gebied";
- B-gebieden: gebieden met een kritische depositiewaarde van 1.400 tot 2.400 mol stikstof per hectare per jaar. Gebieden met deze kritische depositiewaarden worden als "kwetsbaar gebied" aangemerkt;
- C-gebieden: gebieden met een kritische depositiewaarde van meer dan 2.400 mol stikstof per hectare per jaar. De kritische depositiewaarde van deze gebieden ligt boven het niveau van de achtergronddepositie, en worden niet beschermd - behoudens gebieden die deel uitmaken van een Vogel- of Habitatrichtlijngebied.

In de omgeving van de inrichting zijn een aantal bosgebieden gelegen. Deze bosgebieden zijn aangemerkt als kwetsbaar gebied (B-gebied). De afstand, gemeten vanaf het meest nabij gelegen emissiepunt tot het meest nabij gelegen kwetsbare gebied, bedraagt 355 meter. Het meest nabij gelegen zeer kwetsbare gebied (A-gebied) is gelegen ten noordwesten van de inrichting, op 2.430 meter van het meest nabij gelegen emissiepunt.

Figuur 5.5: Kwetsbare bos- en natuurgebieden

5.8. Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn en Natuurbeschermingswet

De Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PbEG L203) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PbEG L206) kennen speciaal aangewezen gebieden met te beschermen waarden. Het doel van de Vogel- en Habitatrichtlijn is het beschermen en in stand houden van in het wild levende planten en dieren en hun leefgebieden. Dit gebeurt via soortenbeschermende en gebiedsbeschermende bepalingen. Op basis van deze gebiedsbeschermende bepalingen moeten speciaal te beschermen gebieden worden aangewezen.

Nederland heeft inmiddels 77 Vogelrichtlijngebieden aangewezen met een totale oppervlakte van 1.010.910 hectare. In de aanwijzingsbesluiten is informatie opgenomen over de reden van aanwijzing en over de instandhoudingsdoelen.

De aanwijzing van Habitatrichtlijngebieden is nog niet afgerond. Begin juli 2003 heeft de Europese Commissie ingestemd met de lijst van gebieden die Nederland voor de Habitatrichtlijn heeft ingediend. Inmiddels hebben de andere lidstaten ook hun gebieden aangemeld en zijn de gebieden op de totale, Europese, lijst geplaatst (de zogenaamde communautaire lijst). Nederland heeft 141 Habitatrichtlijngebieden in Brussel aangemeld. De totale oppervlakte bedraagt 750.841 hectare. De Habitatrichtlijngebieden zijn nog niet officieel aangewezen, daarvoor moeten eerst de instandhoudingsdoelstellingen worden vastgesteld. Deze worden daarna opgenomen in de aanwijzingsbesluiten. Zowel de doelstellingen als besluiten worden in de loop van 2007 verwacht.

De toetsing van besluiten aan de instandhoudingsdoelen van de Vogel- en Habitatrichtlijn is geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet). Dit betekent dat er een vergunning op grond van de NB-wet nodig is voor handelingen en projecten die een significant gevolg kunnen hebben voor de speciaal te beschermen gebieden.

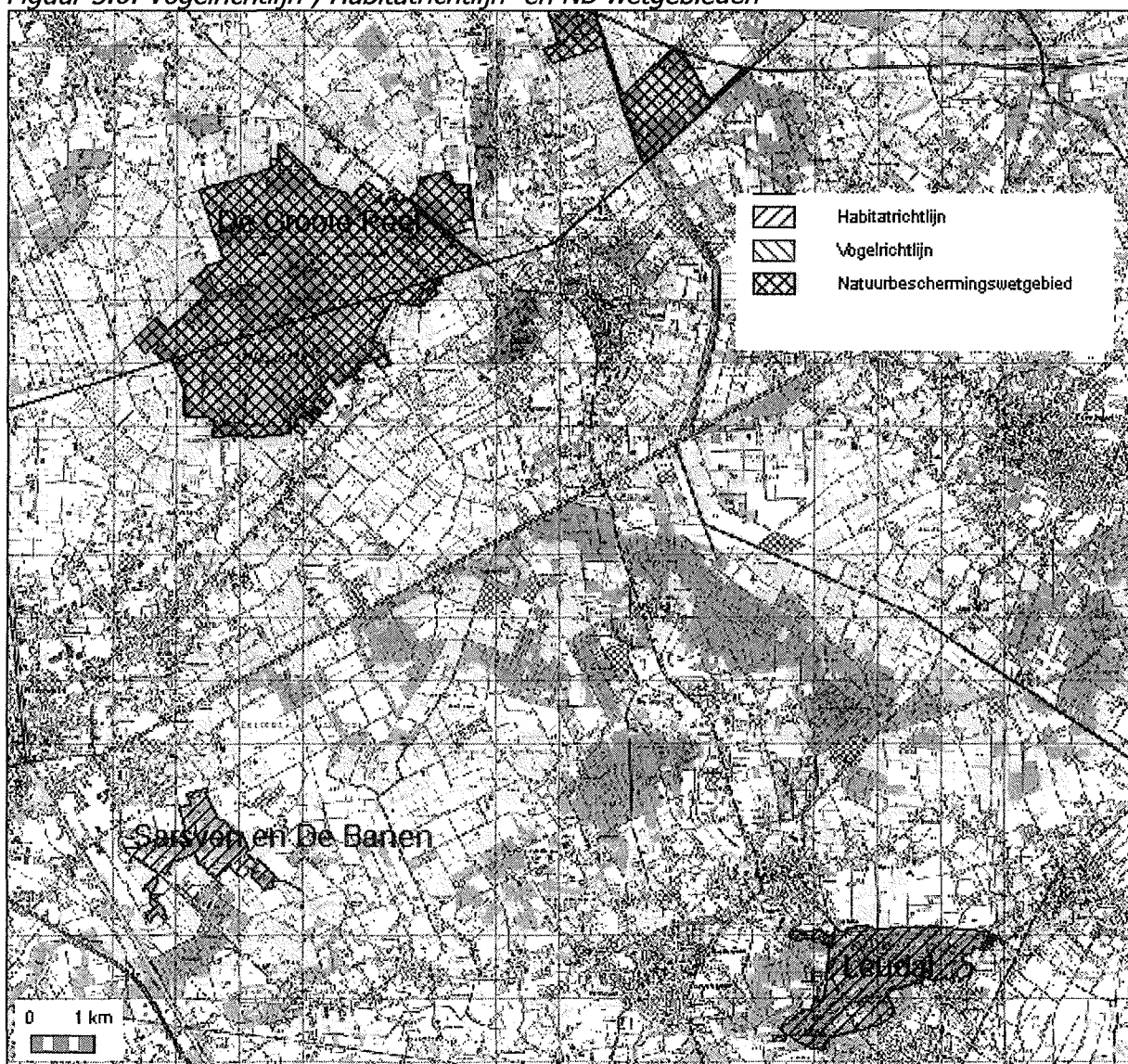
Omdat voor de Habitatrichtlijngebieden nog geen aanwijzingsbesluiten zijn genomen, is een toetsing in het kader van de NB-wet niet mogelijk. Het voorzorgsprincipe schrijft voor dat, tot de aanwijzingsbesluiten zijn genomen, in het kader van onder meer een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer de significante gevolgen van een project of activiteit voor een Habitatrichtlijngebied moeten worden beoordeeld.

In de directe omgeving van de inrichting is geen gebied gelegen dat is aangewezen in het kader van de Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn of Natuurbeschermingswet.

Op een afstand van 4.200 meter ligt een gebied dat aangewezen is op grond van de Habitatrichtlijn (Leudal). Op nog grotere afstand, op 6.050 meter, is het gebied "Sarsven en de Banen" gelegen.

De Grote Peel is aangewezen in het kader van zowel de Vogel- en Habitatrichtlijn, als de Natuurbeschermingswet. De afstand ten opzichte van dit gebied bedraagt circa 6.700 meter.

Figuur 5.6: Vogelrichtlijn-, Habitatrichtlijn- en NB-wetgebieden

5.9. Flora- en Faunawet

De Flora- en faunawet is op 1 april 2002 in werking getreden. Deze wet regelt de bescherming van soorten. In de Flora- en faunawet is het soortenbeschermingsdeel van de Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn geïmplementeerd.

Onder de Flora- en faunawet zijn een aantal inheemse plantensoorten en diersoorten, alle van nature in Nederland voorkomende soorten zoogdieren (m.u.v. zwarte rat, bruine rat en huismuis), amfibieën- en reptielensoorten, vissoorten (m.u.v. soorten in Visserijwet 1963), alle van nature op het Europese grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie voorkomende vogelsoorten, als beschermde soort aangewezen. Daarnaast is een aantal uitheemse dier- en plantensoorten als beschermde soort aangewezen.

De wet heeft betrekking op onder meer beheer en schadebestrijding, jacht, handel en bezit en overige menselijke activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten.

De doelstelling van de wet is de bescherming en het behoud van de gunstige staat van instandhouding van in het wild levende planten- en diersoorten. Het uitgangspunt van de wet is 'nee, tenzij'. Dit betekent dat activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten in principe verboden zijn. Van het verbod op schadelijke handelingen ('nee') kan onder voorwaarden ('tenzij') worden afgeweken, met een ontheffing of vrijstelling. Het verlenen hiervan is de bevoegdheid van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) of, in geval van beheer en schadebestrijding, van Gedeputeerde Staten.

In de Flora- en faunawet is een zorgplicht opgenomen. De zorgplicht geldt altijd en voor alle planten en dieren, of ze beschermd zijn of niet, en in het geval dat ze beschermd zijn ook als er ontheffing of vrijstelling is verleend.

De Flora- en faunawet bevat een aantal verbodsbepalingen om er voor te zorgen dat in het wild levende soorten zoveel mogelijk met rust worden gelaten.

De Flora- en faunawet maakt het mogelijk een landschapselement of object aan te wijzen als beschermde leefomgeving. De provincie is hiervoor het bevoegd gezag. Deze mogelijkheid is in de wet opgenomen om locaties die van groot belang zijn voor het voortbestaan van een planten- of diersoort te beschermen. Hierbij valt te denken aan een fort of bunker waar vleermuizen overwinteren, een dassenburcht, een plek waar orchideeën groeien of een muur met daarop beschermde planten.

De aanwijzing tot beschermde leefomgeving maakt het mogelijk bepaalde handelingen te verbieden of strenge voorwaarden te stellen aan de handelingen die op die bewuste plaats de kwaliteit kunnen aantasten.

Het gebied waar het bedrijf is gelegen is niet aangewezen als beschermde leefomgeving. Ter plaatse van de voorgenomen activiteit zijn geen recente waarnemingen van beschermde dier- en plantensoorten bekend.

5.10. Grondwaterbeschermingsgebieden

Rondom plaatsen waar drinkwater wordt opgepompt heeft de provincie in haar milieuverordening grondwaterbeschermingsgebieden opgenomen. Het doel van deze gebieden is het voorkomen van mogelijke verontreinigingen van het grondwater.

Inrichtingen die zijn gelegen binnen de grondwaterbeschermingsgebieden hebben onder meer te maken met aanvullende voorschriften ter voorkoming van verontreiniging van bodem en grondwater, die door het bevoegd gezag aan de milieuvergunning worden verbonden.

Het bedrijf en haar omgeving is, net als nagenoeg geheel Midden-Limburg, aangemerkt als boringsvrije zone. In een boringsvrije zone is het slaan, boren en spuiten van putten ten behoeve van het oppompen van grondwater slechts beperkt toegestaan en aan voorschriften gebonden.

5.11. Besluit luchtkwaliteit

Op 19 juli 2001 is het Besluit luchtkwaliteit (Blk) in werking getreden. In het Blk zijn onder meer normen opgenomen voor zwevende deeltjes (fijn stof of PM₁₀).

Sinds 1 januari 2005 moet voor langdurige blootstelling van de bevolking voldaan worden aan een grenswaarde voor het jaargemiddelde van 40 µg/m³. Voor kortdurende blootstelling geldt een grenswaarde van 50 µg/m³ die niet vaker dan 35 dagen per kalenderjaar mag worden overschreden.

De zware industrie en het verkeer leveren de grootste bijdrage aan de emissie van fijnstof. Ook wordt de fijnstofconcentratie in het oosten en zuiden van het land voor een groot deel veroorzaakt door bronnen in het aangrenzende buitenland. Ook de landbouw is verantwoordelijk voor een deel van de fijnstofemissies, maar in vergelijking met verkeer en industrie is deze bijdrage erg klein. De intensieve veehouderij is verantwoordelijk voor slechts 1,5% van de totale fijnstofconcentratie.

Over het algemeen zijn de fijnstofconcentraties in stedelijk gebied hoger dan in het landelijk gebied (als gevolg van wegverkeer en industrie). Recent onderzoek toont aan dat de fijnstofconcentratie in het landelijk gebied 8 tot 10 µg/m³ lager is dan in de stedelijke regio's (Milieu en Natuur Planbureau, maart 2006).

Sinds het begin van de jaren '90 neemt de jaargemiddelde achtergrondconcentratie van fijnstof sterk af. In 2004 en 2005 is een nog grotere afname geconstateerd dan in de voorgaande jaren. In het zuiden van het land bedroeg de jaargemiddelde concentratie fijnstof in 2002 30 tot 35 µg/m³, in 2004 was de jaargemiddelde concentratie gedaald naar 28 µg/m³ en vorig jaar bedroeg deze nog maar 26 µg/m³. De jaargemiddelde concentratie fijnstof ligt hiermee reeds ver onder de norm van 40 µg/m³.

Het Besluit luchtkwaliteit kent, naast een norm voor de jaargemiddelde fijnstofconcentratie, tevens een grenswaarde voor de daggemiddelde fijnstofconcentratie. Per jaar mag de daggemiddelde fijnstofconcentratie niet meer dan 35 dagen boven de 50 µg/m³ uitkomen. Deze grenswaarde komt overeen met een jaargemiddelde fijnstofconcentratie van 32 µg/m³ (Milieu- en Natuurplanbureau, 2006).

In 2005 bedroeg de jaargemiddelde fijnstofconcentratie 26 µg/m³. Gelet hierop wordt nu reeds voldaan aan de grenswaarde voor de daggemiddelde fijnstofconcentratie.

Alleen in de stedelijke regio's ligt de fijnstofconcentratie boven de normen. De verwachting voor 2010 is dat alleen in deze regio's de normen worden overschreden.

De afname is te verklaren door het naijleffect van tal van generieke maatregelen die sinds het begin van de jaren '90 zijn doorgevoerd. Ook de technologische vooruitgang heeft geleid tot een verlaging van de uitstoot van fijnstof.

In het kader van deze MER verspreidingsberekeningen uitgevoerd met het Nieuw Nationaal Model (NNM). Bij deze berekeningen wordt rekening gehouden met de in het gebied aanwezige achtergrondconcentraties. De achtergrondconcentratie (na correctie voor zeezout) bedraagt 28 µg/m³, de grenswaarde van 50 µg/m³ als 24-uurgemiddelde concentratie wordt per jaar 21 keer overschreden. Deze achtergrondconcentratie wordt deels veroorzaakt door de rijksweg N279; deze drukke weg loopt vlak langs het bedrijf.

5.12. Te verwachten toekomstige ontwikkelingen van het milieu

Onder te verwachten toekomstige ontwikkelingen van het milieu worden alle mogelijke veranderingen in de omgeving van het bedrijf verstaan. Hierbij moet niet alleen worden gedacht aan natuurontwikkeling, maar ook aan bijvoorbeeld de aanleg van wegen of uitbreiding van stedelijk gebied. Dit soort ontwikkelingen kunnen in meer of mindere mate van invloed zijn op de te ontwikkelen activiteit. Andersom kan de te ontwikkelen activiteit van invloed zijn op toekomstige ontwikkelingen.

In het reconstructieplan Noord- en Midden Limburg en het Provinciaal Omgevingsplan Limburg zijn een groot aantal ontwikkelingen verwoord. Een aantal van deze ontwikkelingen vinden plaats in de directe omgeving van de inrichting. Het betreft de invulling van het landbouwontwikkelingsgebied waarin het bedrijf is gelegen, en de totstandkoming van Ecologische verbindingszone rondom de Roggelse Beek, die ten oosten van het bedrijf loopt.

De invulling van landbouwontwikkelingsgebieden is een essentieel onderdeel van het reconstructieplan. Verplaatsing van bedrijven vanuit extensiveringsgebieden naar landbouwontwikkelingsgebieden is immers noodzakelijk om een afwaartse beweging van intensieve veehouderij van natuurgebieden te krijgen.

De provincie hanteert diverse instrumenten om deze afwaartse beweging te stimuleren en/of te versterken. Door enerzijds de ontwikkelingsmogelijkheden in extensiveringsgebieden te beperken en anderzijds de verplaatsing van bedrijven financieel te ondersteunen wordt verplaatsing voor die bedrijven aantrekkelijk.

Het landbouwontwikkelingsgebied ten zuiden van Heibloem is verhoudingsgewijs klein, en daarom minder geschikt voor nieuwvestiging van bedrijven. De verwachting is daarom dat de ruimte in dit landbouwontwikkelingsgebied voornamelijk wordt opgevuld door uitbreiding van de bestaande bedrijven.

Rondom de Roggelse Beek worden momenteel op diverse plaatsen gedeelten van de ecologische verbindingszone gerealiseerd. De uiteindelijke doelstelling is om de bos- en natuurgebieden waar de Roggelse Beek doorheen stroomt met elkaar te verbinden, om op deze manier migratie en uitwisseling van soorten tussen en binnen deze gebieden beter mogelijk te maken.

De breedte van de ecologische verbindingszone kan variëren; op plaatsen waar het mogelijk is kan een zone worden ontwikkeld van maximaal enkele honderden meters breed, terwijl de ruimte op andere plaatsen beperkt is. Op deze laatste plaatsen kunnen de doelstellingen worden behaald met een juiste inrichting van de verbindingszone.

6. BESCHRIJVING VAN DE GEVOLGEN VOOR HET MILIEU

Ten behoeve van een vergunning Wet milieubeheer worden van een inrichting de gevolgen voor het milieu beoordeeld. In het kader van een MER worden daarnaast ook een of meer alternatieven nader op haar milieueffecten onderzocht. De verschillen tussen de diverse alternatieven worden hiermee inzichtelijk gemaakt. Het bevoegd gezag betreft de resultaten van de MER vervolgens bij haar besluitvorming.

Hierbij is het van belang dat de alternatieven in een zo breed mogelijk perspectief worden bekeken, en zowel de positieve als de negatieve aspecten in beeld te brengen. Een alternatief kan een passende oplossing lijken om een nadelig effect ten aanzien van het ene aspect te voorkomen, maar ten aanzien van een ander aspect weer leiden tot een verslechtering voor het milieu. Zo kan het bijvoorbeeld gebeuren dat een alternatief een grote ammoniakreductie tot gevolg heeft, maar anderzijds leidt tot een toename van de geuruitstoot.

Voor veel milieuaspecten kent de Nederlandse en Europese wetgeving een min of meer exclusief toetsingskader. In deze toetsingskaders vaak ook een systematiek opgenomen, waarmee de gevolgen voor het milieu worden gekwantificeerd. Het beoordelen van de verschillende milieueffecten vindt daarom plaats aan de hand van deze diverse toetsingskaders.

6.1. Geurhinder

De geurhinder vanuit veehouderijen wordt in beeld gebracht en beoordeeld aan de hand van speciaal voor deze sector ontwikkelde regelgeving. In het verleden werd dit beleid gevormd door de brochure Veehouderij en Hinderwet 1985, de richtlijn Veehouderij en Stankhinder 1996 en het rapport "Beoordeling van cumulatieve stankhinder door intensieve veehouderij"(publicatiereeks lucht deel 46). In gebieden die in een bekendgemaakt reconstructieplan zijn aangemerkt als landbouwontwikkelingsgebied, verwevingsgebied of extensiveringsgebied rondom natuur is de Wet stankemissie veehouderijen vanuit landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Wsv) van toepassing.

Ter plaatse van de inrichting is een reconstructieplan bekendgemaakt, het bedrijf is blijkens dit plan gedeeltelijk gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, en gedeeltelijk in een extensiveringsgebied (rondom natuur). De Wsv is hierdoor het toetsingskader waaraan een aanvraag om milieuvergunning voor dit bedrijf moet worden getoetst.

Tegelijkertijd met de Wsv is de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Rsv) van toepassing geworden. De Rsv is een uitvoeringsregeling van de Wsv. In de Rsv zijn onder meer omrekenfactoren opgenomen, waarmee de geurhinder van diverse diercategorieën kan worden opgerekend naar mestvarkeneenheden (mve's). Tevens is in de Rsv vastgelegd op welke wijze de afstand tussen veehouderijen en gevoelige objecten moet worden bepaald, namelijk ten opzichte van het emissiepunt.

Aan de hand van het totaal aantal mve's kan vervolgens de minimaal vereiste afstand ten opzichte van stankgevoelige objecten worden bepaald. Deze afstand is groter naarmate het object gevoeliger is. Zo is een bebouwde kom bijvoorbeeld gevoeliger voor stank dan een agrarische bedrijfswoning. Deze gevoeligheid is basis voor een categorie-indeling:

- a. voor stank gevoelig object categorie I:
 - bebouwde kom met stedelijk karakter;
 - ziekenhuis, sanatorium en internaat;
 - objecten voor verblijfsrecreatie (In afwijking hiervan worden niet als voor stank gevoelig object aangemerkt een kampeerterrein als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder a, of artikel 8, derde lid, van de Wet op de openluchtrecreatie, een gebouw of een als kamphuis of blokhut aan te merken bouwwerk, dat deel uitmaakt van een agrarisch bedrijf en ter beschikking wordt gesteld voor het houden van recreatief nachtverblijf);

- b. voor stank gevoelig object categorie II:
 - bebouwde kom of aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving;
 - objecten voor dagrecreatie;
- c. voor stank gevoelig object categorie III:
 - verspreid liggende niet-agrarische bebouwing die aan het betreffende buitengebied een overwegende woon- of recreatiefunctie verleent;
- d. voor stank gevoelig object categorie IV:
 - woning, behorend bij een agrarisch bedrijf, niet zijnde een veehouderij waar 50 of meer mestvarkeneenheden op grond van een vergunning aanwezig mogen zijn;
 - verspreid liggende niet-agrarische bebouwing;
- e. voor stank gevoelig object categorie V:
 - woning, behorend bij een veehouderij waar 50 of meer mestvarkeneenheden op grond van een vergunning aanwezig mogen zijn.

In haar richtlijnen geeft het bevoegd gezag aan dat in het MER een kwantitatieve omschrijving van geurhinder vanuit de stallen zowel op basis van de Wet stankemissie in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden als op basis van een geurverspreidingsmodel. Om deze reden heeft PRA Odournet BV een geuronderzoek uitgevoerd. De rapportage van dit onderzoek is als bijlage aan dit rapport toegevoegd.

In de rapportage is zowel de individuele als de cumulatieve geurbelasting berekend in de huidige situatie, van de voorgenomen activiteit, van het alternatief (waarbij de biologische wassers zijn vervangen door meerfasewassers, en de emissiepunten zo gunstig mogelijk zijn geplaatst) en van het meest milieuvriendelijke alternatief (alles voorzien van meerfasewassers). Deze berekeningen resulteren in een aantal contouren. Deze contouren zijn zoveel als mogelijk gebaseerd op de toekomstige normstelling uit het wetsvoorstel voor de Wet geurhinder en veehouderij. Omdat de omgeving van het bedrijf als in het reconstructieplan als landbouwontwikkelingsgebied is aangemerkt, is voor de woningen in het buitengebied uitgegaan van de hoogst mogelijke norm ($35 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde). Voor de bebouwde kom is in eerste instantie getoetst aan de gemiddelde norm van $3 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde.

De voorgenomen activiteit

In paragraaf 3.1 is de voorgenomen activiteit nader omschreven. In tabel 3.1 is het totaal aantal mve's na realisatie van de voorgenomen activiteit berekend. Ten opzichte van de huidige (vergunde) situatie neemt het aantal mve's toe van 3.740,6 naar 4.200,1.

In tabel 6.1 is de minimaal vereiste afstand weergegeven, alsmede de werkelijke afstand.

Tabel 6.1: minimaal vereiste en werkelijke afstanden o.b.v. de Wsv

Omgevings-categorie	Stankgevoelig object	Gewenste afstand	Werkelijke afstand
I	n.v.t.	522 meter	n.v.t.
II	Widdonck	414 meter	± 850 meter
III	n.v.t.	249 meter	n.v.t.
IV	Karreveld 5	174 meter	± 175 meter
	Karreveld 7	174 meter	± 250 meter
	Karreveld 8	174 meter	± 200 meter
	Karreveld 9	174 meter	± 185 meter
	Asbroek 13/15	174 meter	± 190 meter
V	Karreveld 1	50 meter	± 145 meter

Uit tabel 6.1 blijkt dat wordt voldaan aan de minimaal vereiste afstand ten opzichte van de woning aan het adres Karreveld 5. Ten opzichte van de andere stankgevoelige objecten is de afstand ruimschoots voldoende.

De berekening op basis van het verspreidingsmodel duidt op een toename van de geurbelasting. Deze toename leidt niet tot een overschrijding van de immissierichtwaarde ter plaatse van bebouwde kom en aaneengesloten woonbebouwing.

De woningen aan het adres Karreveld 1 en Asbroek 13/15 worden het zwaarst belast. Uit het rapport blijkt dat de geurcontouren iets groter worden ten opzichte van de vergunde situatie. Deze vergroting is echter zeer beperkt.

Alternatief

Op basis van de systematiek uit de Wsv leidt het alternatief tot een geuruitstoot van 3.053,6 mve (zie tabel 3.3). Ten opzichte van de voorgenomen activiteit leidt dit uiteraard tot een verkleining van de minimaal vereiste afstanden. De minimaal vereiste afstanden zijn in tabel 6.2 weergegeven.

Tabel 6.2: minimaal vereiste afstanden alternatief o.b.v. Wsv

Omgevings-categorie	Gewenste afstand
I	443 meter
II	354 meter
III	218 meter
IV	149 meter
V	50 meter

Aangezien bij de voorgenomen activiteit al wordt voldaan aan de minimaal vereiste afstanden, voldoet ook het alternatief aan deze afstanden.

Berekeningen met het geurverspreidingsmodel laten zien dat dit alternatief, vergeleken met de voorgenomen activiteit, leidt tot een aanzienlijke geurafname. Ten aanzien van de meest bepalende woningen (Asbroek 13/15 en Karreveld 1) blijft de geurimmissie ondanks de afname van de uitstoot nagenoeg gelijk.

Meest Milieuvriendelijke Alternatief

Het Meest Milieuvriendelijke alternatief resulteert uiteraard in de minste geur. De geuruitstoot neemt af ten opzichte van de vergunde situatie naar 1.989,9 mve (zie tabel 3.4). In tabel 6.3 zijn de minimaal vereiste afstanden weergegeven.

Tabel 6.3: minimaal vereiste afstanden alternatief o.b.v. Wsv

Omgevings-categorie	Gewenste afstand
I	357 meter
II	287 meter
III	182 meter
IV	121 meter
V	50 meter

Uit de berekeningen met het geurverspreidingsmodel blijkt dat met het meest milieuvriendelijke alternatief een verbetering optreedt ten opzichte van de vergunde situatie. De immissieniveaus dalen iets.

6.2. Ammoniakuitstoot

Het toetsingskader voor ammoniakemissies is de Wet ammoniak en veehouderij (Wav). Volgens artikel 6 lid 2 van de Wav dient voor bedrijven die onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn vallen tevens te worden nagegaan of de veehouderij een belangrijke toename van de verontreiniging veroorzaakt.

Naast de Wet ammoniak en veehouderij kan ook de ligging ten opzichte van gebieden die zijn aangewezen op grond van de Habitatrictlijn leiden tot een aanvullende beoordeling van de ammoniakemissies van een veehouderij. Ook kan de ammoniakuitstoot van een bedrijf leiden tot directe ammoniakschade.

In deze paragraaf worden allereerst de effecten van de voorgenomen activiteit, het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief op de ammoniakemissie en -depositie in beeld gebracht. Vervolgens worden deze effecten afgezet tegen de doelstellingen uit de IPPC-, Vogel- en Habitatrictlijn en de directe ammoniakschade.

De ammoniakdepositie is berekend op basis van de systematiek van de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij uit de voormalige Interimwet ammoniak en veehouderij. Deze wet biedt de meest recente inzichten om de ammoniakdepositie te berekenen. Voor het berekenen van de ammoniakdepositie zijn in deze uitvoeringsregeling tot en met een afstand van 3.000 meter omrekeningsfactoren opgenomen. De verspreiding over grotere afstand is dermate divers, dat een nauwkeurige berekening van de ammoniakdepositie op dit gebied niet mogelijk is. Ook andere, modelmatige benaderingen geven op dermate grote afstanden geen betrouwbare resultaten.

Dit wil echter niet zeggen dat een bedrijf geheel geen bijdrage levert aan de stikstofdepositie op verder weg gelegen gebieden. In feite levert ieder bedrijf een bijdrage aan de achtergrondconcentratie van ammoniak in de lucht. Generieke maatregelen die de uitstoot van ammoniak beperken (niet alleen vanuit stallen, maar ook vanuit mestopslagen, bij mestaanwending en vanuit de industrie) leiden tot een verlaging van de ammoniakconcentratie.

De voorgenomen activiteit

De voorgenomen activiteit leidt tot een verhoging van de ammoniakemissie van 8.185,9 naar 10.001,5 kg per jaar. Hiermee wordt ook de ammoniakdepositie hoger.

Het meest nabij gelegen kwetsbare (B-)gebied is gelegen op 355 meter van (een emissiepunt van) de inrichting. Ten opzichte van dit gebied stijgt de ammoniakdepositie van 592 naar 723 mol stikstof per hectare per jaar.

Op 2.430 meter is het meest nabij gelegen zeer kwetsbare (A-)gebied gelegen. De ammoniakdepositie op dit gebied stijgt van 12 naar 15 mol stikstof per hectare per jaar.

Alternatief

Met het alternatief wordt vooral de ammoniakemissie vanuit de stallen fors verlaagd. Bij toepassing van het alternatief neemt de totale ammoniakuitstoot van het bedrijf af naar 6.936,6 kg per jaar. De bijdrage aan de depositie op het meest nabij gelegen B-gebied neemt hierdoor af naar 502 mol stikstof per hectare per jaar. Ten opzichte van het meest nabij gelegen A-gebied neemt de bijdrage aan de depositie af naar 10 mol.

Meest Milieuvriendelijke Alternatief

Het meest milieuvriendelijke alternatief leidt tot een nog grotere afname van de ammoniakuitstoot. Indien alle stallen van meerfasewassers worden voorzien neemt de ammoniakemissie met maar liefst 85% af. De resterende ammoniakemissie bedraagt dan nog 4.594,3 kg per jaar. De ammoniakdepositie neemt hiermee af tot 332 mol stikstof per hectare per jaar op het meest nabij gelegen B-gebied, en 7 mol op het meest nabij gelegen A-gebied.

Achtergronddepositie

Door tal van maatregelen is de achtergronddepositie van ammoniak sinds begin jaren '80 sterk gedaald. Desondanks ligt de achtergronddepositie in grote delen van Nederland nog boven de kritische depositieniveaus die gelden voor verschillende bos- en natuurgebieden.

De totale achtergronddepositie wordt veroorzaakt door vele bronnen tezamen. De invloed van de ammoniakemissie vanuit de inrichting aan het adres Karreveld 10 op de totale achtergronddepositie is daarom verwaarloosbaar.

Een daling van de ammoniakemissie vanuit de inrichting zal ter plaatse dan ook niet leiden tot een significante verlaging van de achtergronddepositie. De daling van de ammoniakemissie, bijvoorbeeld door het gehele bedrijf uit te voeren met het meest milieuvriendelijke alternatief, heeft daarom ook geen invloed op de hoogte van de achtergronddepositie.

De achtergronddepositie daalt wel als gevolg van een totaalpakket van generieke maatregelen, waarmee ammoniakemissies worden gereduceerd. Beleid op de reductie van de ammoniakemissies wordt reeds gevoerd vanaf 1989. Maatregelen en regelingen richten zich voornamelijk op het reduceren van emissies uit stal en opslag en het verplicht onderwerken van mest. De ammoniakemissie is in het laatste decennium hierdoor fors gedaald.

Niet alleen het ammoniakbeleid is van invloed op de ammoniakemissie en depositie. Ook het mestbeleid en het EU-landbouwbeleid hebben een grote invloed op de totale omvang van de veehouderij en dus op stikstofuitscheiding.

Het vastgestelde en voorgenomen generieke beleid op ammoniak is er voornamelijk op gericht om de emissiedoelstelling van 128 kiloton zoals afgesproken in internationaal verband voor 2010 te halen. Kern van dit beleid is het besluit Ammoniakemissie huisvesting veehouderij, kortweg AMvB huisvesting. Daarnaast hebben andere beleidsmaatregelen als het mestbeleid en de opkoopregelingen effect op de ammoniakemissie. Berekend is dat met dit beleid en de autonome ontwikkeling in de landbouw de emissie in 2010 zal dalen met 33 kiloton (ten opzichte van 2000) en daarmee op circa 121 kiloton zal uitkomen.

Het grootste effect wordt bereikt door de AMvB-huisvesting, in iets mindere mate door de opkoopregeling en het mestbeleid. Ruim een kwart van de reductie wordt veroorzaakt door de autonome ontwikkeling.

De AMvB-huisvesting is een uitvoeringsbesluit, dat is gerelateerd aan de Wet ammoniak en veehouderij. In de AMvB-huisvesting zijn maximale emissiewaarden opgenomen, waaraan nieuw te bouwen en te veranderen stallen moeten voldoen. Ook kent de AMvB-huisvesting overgangstermijnen voor bestaande stallen; wanneer deze overgangstermijnen zijn verstreken dienen nagenoeg alle stallen te zijn voorzien van emissiearme stalsystemen.

De maximale emissiewaarden voor de varkenshouderij zijn:

- voor gespeende biggen: 0,23 kg/jaar;
- voor kraamzeugen: 2,9 kg/jaar;
- voor guste en dragende zeugen: 2,6 kg/jaar;
- voor vleesvarkens en opfokzeugen: 1,4 kg/jaar.

Voor dekberen is geen maximale emissiewaarde vastgesteld, en daarom hoeven deze dieren op grond van de AMvB-huisvesting niet emissiearm te worden gehuisvest.

De AMvB-huisvesting is gepubliceerd op 8 december 2005, en treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Naar verwachting vindt dit plaats omstreeks 1 januari 2007.

De voorgenomen activiteit voldoet geheel aan de hierboven vermelde maximale emissiewaarden. Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief gaan uit van toepassing van stalsystemen met een nog lagere ammoniakuitstoot, en voldoen derhalve ook aan de AMvB-huisvesting.

Wet ammoniak en veehouderij

Het bedrijf is gelegen op 355 meter van een kwetsbaar gebied (gemeten vanaf het meest nabij gelegen emissiepunt). De afstand vanaf het meest nabij gelegen dierenverblijf tot dit kwetsbare gebied bedraagt 280 meter.

De inrichting is niet geheel of gedeeltelijk gelegen in een kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied. Op grond van de Wav is de gewenste uitbreiding derhalve toegestaan.

IPPC-richtlijn

De Europese Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging wordt kortweg aangeduid als IPPC-richtlijn. Het doel van de IPPC-richtlijn is om door middel van maatregelen emissies in lucht, water en bodem met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen als gevolg van industriële activiteiten te voorkomen of te beperken. Hiermee wordt voorkomen dat emissies van het ene milieucompartiment worden afgewenteld op een ander milieucompartiment. Het doel is te komen tot een zo hoog mogelijke bescherming van het milieu in zijn geheel.

De richtlijn is in Nederland in de Wet milieubeheer en in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren geïmplementeerd.

De IPPC-richtlijn is van toepassing op verscheidene industriële activiteiten. Hieronder vallen ook grotere varkens- en pluimveebedrijven (zie bijlage I van de IPPC-richtlijn). Voor iedere categorie van activiteiten geldt een drempelwaarde. Bedrijven die onder de drempelwaarde blijven, vallen niet onder de IPPC-richtlijn. Om te bepalen of een bedrijf onder de IPPC-richtlijn valt, is de productiecapaciteit van de gehele inrichting bepalend.

Voor veehouderijen betekent dit dat ze onder de Richtlijn vallen als ze meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee, meer dan 2.000 plaatsen voor vleesvarkens of meer dan 750 plaatsen voor zeugen hebben. Op het onderhavige bedrijf valt in haar huidige omvang al onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn, en de gewenste bedrijfsomvang uiteraard ook.

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn; vanaf 30 oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Wet milieubeheer en het Inrichtingen- en Vergunningen besluit (Stb. 1997, 418). Deze richtlijn bepaalt onder andere dat vergunningen voor de industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen, met name door toepassing van beste beschikbare technieken (BBT of BAT). Hierbij dient rekening te worden gehouden met de technische kenmerken van de installatie en de geografische ligging alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden.

Het begrip BBT komt grotendeels overeen met het begrip stand-der-techniek. Om de uitwisseling van informatie tussen de verschillende lidstaten te bevorderen wordt best beschikbare technieken vastgelegd in zogeheten BREF's (BAT Reference Documents). Voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in bijlage 1 van de IPPC-richtlijn worden afzonderlijke BREF's opgesteld.

Het is de bedoeling dat de BREF's regelmatig worden herzien. Formeel moet dit om de drie jaar plaatsvinden. In de praktijk vindt deze herziening aanmerkelijk minder frequent plaats. Ook blijkt de periode van drie jaar te lang; vaak komen tussentijds techniek beschikbaar waarvan het effect ten opzichte van de in de BREF-documenten omschreven technieken even positief of zelfs gunstiger is. Deze technieken kunnen dan, mits beargumenteerd, ook als BBT worden bestempeld.

Op grond van de IPPC richtlijn zijn de lidstaten (en indirect dus ook het bevoegde gezag) verplicht om met de BREF's in rekening te houden in de voorschriften voor bijvoorbeeld milieuvergunningen.

In het BREF-document voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij zijn voor de huisvesting van varkens de volgende stalsystemen aangemerkt als best beschikbare techniek:

guste en dragende zeugen:

- volledige of gedeeltelijke roostervloeren met een vacuümsysteem eronder voor frequente mestafvoer;
- gedeeltelijke roostervloeren met een verkleinde mestkelder;

vleesvarkens:

- een volledige roostervloer met een vacuümsysteem voor frequente mestafvoer;
- een gedeeltelijke roostervloer met een verkleinde mestkelder, voorzien van schuine wanden en een vacuümsysteem;
- een gedeeltelijke roostervloer met een dichte bolle vloer in het midden of een hellende dichte vloer aan de voorkant van het hok, een mestgoot met schuine zijwanden en een aflopende mestkelder;

kraamzeugen:

- een volledige metalen of kunststof roostervloer met een combinatie van een water- en mestkanaal;
- een volledige metalen of kunststof roostervloer met een spoelsysteem met mestgoten;
- een volledige metalen of kunststof roostervloer met een mestpan;

gespeende biggen:

- een hok of vlakke batterij met een volledige of gedeeltelijke roostervloer en een vacuümsysteem voor frequente mestafvoer;
- een hok of vlakke batterij met een volledige roostervloer waaronder zich een hellende betonvloer bevindt om fecaliën en urine te scheiden;
- een hok met een gedeeltelijke roostervloer (tweekliemaatsysteem);
- een hok met een gedeeltelijke metalen of kunststof roostervloer en een hellende of bolle dichte vloer;
- een hok met een gedeeltelijke roostervloer met metalen of kunststof roosters en een ondiepe mestkelder en afvoergoot voor gemorst drinkwater;
- een hok met een gedeeltelijke roostervloer met metalen driekantroosters en een mestkanaal met schuine zijwanden;
- een natuurlijk geventileerd hok met een volledige strooiselvloer.

Naast deze stalsystemen worden in het BREF-document ook een aantal stalsystemen aangemerkt als voorwaardelijk BBT, omdat deze systemen ongewenste neveneffecten zouden hebben (zoals een hoger energie- of watergebruik, geur, geluid, stof), praktisch minder goed toepasbaar of gebruiksvriendelijk zijn, danwel het dierenwelzijn nadelig beïnvloeden. Ook kunnen stalsystemen leiden tot hoge investerings- of gebruikskosten. Deze systemen worden onder bepaalde omstandigheden als BBT gezien, bijvoorbeeld wanneer ze in het verleden reeds in bestaande stallen zijn geïnstalleerd.

Ook zijn de laatste jaren stalsystemen (door)ontwikkeld, die een aanzienlijke emissiereductie behalen. Wanneer ammoniakemissie van een dergelijk stalsysteem lager is dan de emissie van de systemen die in het BREF-document als BBT zijn aangemerkt, kunnen ook deze systemen als zodanig worden beschouwd. Voorbeelden hiervan zijn luchtwassystemen. In het BREF-document zijn luchtwassystemen niet als BBT aangemerkt vanwege de hoge investerings- en jaarkosten, maar door technische verbeteringen komen deze systemen meer en meer in beeld.

Uit de richtlijn vloeit tevens voort dat een omgevingstoetsing moet worden uitgevoerd. Op basis daarvan dient een "installatie" zo te worden geëxploiteerd dat geen belangrijke verontreiniging wordt veroorzaakt.

De richtlijn verplicht niet tot een individuele omgevingstoetsing. De Lidstaten mogen voor bijzondere categorieën installaties bijzondere verplichtingen vaststellen in dwingende algemene voorschriften in plaats van in vergunningsvoorwaarden, mits een geïntegreerde aanpak en een even hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel zijn gewaarborgd.

Door de combinatie van het mestbeleid (het stelsel van dierrechten), AMvB-huisvesting, de Wet ammoniak en veehouderij (het oprichtingsverbod voor nieuwe en het emissieplafond voor bestaande veehouderijen binnen de kwetsbare gebieden en de zones daaromheen) en het reconstructieplan (waarmee een afwaartse beweging van veehouderij van kwetsbare gebieden vandaan) wordt voor het milieu in zijn geheel een tenminste gelijkwaardig niveau van bescherming gerealiseerd in vergelijking met een situatie waarin alle IPPC-bedrijven aan een individuele omgevingstoets zouden worden onderworpen.

De ammoniakemissie en -depositie van de voorgenomen activiteit nemen toe ten opzichte van de vergunde situatie. Omdat voor de voorgenomen activiteit varkensrechten vanuit hetzelfde deelgebied moeten worden verworven, zal dit op gebiedsniveau niet leiden tot een toename van het aantal dieren, en daarmee ook niet tot een toename van de totale achtergronddepositie. Deze varkensrechten zijn over het algemeen afkomstig van varkenshouderijen die geheel of gedeeltelijk worden beëindigd. De stallen op deze bedrijven zijn veelal niet voorzien van emissiearme huisvesting. Omdat de stallen hier wel zijn voorzien van emissiearme huisvesting, zal verplaatsing van deze rechten zelfs leiden tot een behoorlijke afname van de ammoniakemissie. Indien alle varkensrechten afkomstig zijn van bedrijven zonder emissiearme huisvesting zou de ammoniakemissie op (boven)regionaal niveau, bij een bezetting van 90%, afnemen met ruim 9.000 kg per jaar. Op dit moment is nog niet duidelijk waar de varkensrechten van afkomstig zijn.

Op lokaal niveau neemt de depositie op het meest nabij gelegen B-gebied toe van 592 naar 723 mol stikstof per hectare per jaar, en op het meest nabij gelegen A-gebied van 12 naar 15 mol stikstof per hectare per jaar.

Bij toepassing van het alternatief neemt de totale ammoniakuitstoot van het bedrijf af naar 4.698,5 kg per jaar. De bijdrage aan de depositie op het meest nabij gelegen B-gebied neemt hierdoor af naar 340 mol stikstof per hectare per jaar. Ten opzichte van het meest nabij gelegen A-gebied neemt de bijdrage aan de depositie af naar 7 mol.

Het meest milieuvriendelijke alternatief leidt tot een nog grotere afname van de ammoniakdepositie. De ammoniakdepositie neemt hiermee af tot 108 mol stikstof per hectare per jaar op het meest nabij gelegen B-gebied, en 2 mol op het meest nabij gelegen A-gebied.

Habitatrichtlijn/Vogelrichtlijn/Natuurbeschermingswet

In de directe omgeving van de inrichting is geen gebied gelegen dat is aangewezen in het kader van de Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn of Natuurbeschermingswet. Op grotere afstand zijn wel enkele gebieden gelegen.

Op een afstand van 4.200 meter ligt een gebied dat aangewezen is op grond van de Habitatrichtlijn (Leudal). Op nog grotere afstand, op 6.050 meter, is het gebied "Sarsven en de Banen" gelegen. De Groote Peel, dat is aangewezen ingevolge de Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn én de Natuurbeschermingswet, is gelegen op circa 6.750 meter.

De ammoniakdepositie kan worden berekend met behulp van de systematiek van de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij uit de voormalige Interimwet ammoniak en veehouderij. Voor het berekenen van de ammoniakdepositie zijn in deze uitvoeringsregeling tot en met een afstand van 3.000 meter omrekeningsfactoren opgenomen. Omdat in de onderhavige situatie de afstand meer dan 3.000 meter bedraagt, is voor deze inrichting met behulp van deze systematiek geen berekening van de ammoniakdepositie te maken. De

verspreiding over een dergelijk grote afstand is dermate divers, dat een nauwkeurige berekening van de ammoniakdepositie op dit gebied niet mogelijk is.

De ammoniakemissie en -depositie van de voorgenomen activiteit nemen toe ten opzichte van de vergunde situatie. Zoals eerder aangegeven worden ten behoeve van de voorgenomen activiteit varkensrechten vanuit hetzelfde deelgebied verworven, en zal het aantal dieren op gebiedsniveau niet toenemen. Hierdoor zal ook de totale achtergronddepositie niet toenemen. De lokale verhoging van de ammoniakemissie leidt, gezien de grote afstand, ook niet tot een toename van de depositie ter plaatse van de gebieden.

Bij toepassing van het alternatief neemt de totale ammoniakuitstoot van het bedrijf af naar 6.936,6 kg per jaar. Het meest milieuvriendelijke alternatief leidt tot een nog grotere afname van de ammoniakemissie naar 4.594,3 kg per jaar. Deze ammoniakemissies zijn beduidend lager dan de vergunde ammoniakemissies, maar door de grote afstand heeft dit geen effect ter plaatse van de eerder genoemde Habitatrichtlijn-, Vogelrichtlijn- en Natuurbeschermingswet gebieden.

Directe ammoniakschade

Wanneer op zeer korte afstand van de inrichting gewassen worden geteeld kunnen deze gewassen schade ondervinden van de ammoniakuitstoot van het bedrijf. De effecten van de ammoniakemissie uit de inrichting op gewassen in de omgeving kunnen worden beoordeeld aan de hand het rapport Stallucht en Planten 1981, opgesteld door het Instituut voor Plantenziektenkundig Onderzoek.

Volgens het rapport kan directe schade door de uitstoot van ammoniak zich in de praktijk voordoen bij intensieve kippen- en varkenshouderijen. Ter voorkoming van dergelijke schade wordt een afstand van minimaal 50 meter tussen stallen en meer gevoelige planten en bomen, zoals coniferen, en een afstand van minimaal 25 meter tot minder gevoelige planten en bomen aanbevolen. Fruitbomen kunnen volgens het rapport als minder gevoelig worden aangemerkt.

Behalve de tot de inrichting behorende beplanting zijn binnen de in het rapport genoemde afstanden geen planten of bomen aanwezig die in meer of mindere mate gevoelig zijn voor ammoniak. Van een toename van directe ammoniakschade als gevolg van de voorgenomen activiteit is derhalve geen sprake.

Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief leiden tot een nog verdergaande verlaging van de ammoniakemissie. Ook het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief hebben dus geen directe ammoniakschade tot gevolg.

6.3. Flora- en Faunawet

Activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten zijn in principe verboden, tenzij een ontheffing of vrijstelling is verleend. Het verlenen hiervan is de bevoegdheid van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) of, in geval van beheer en schadebestrijding, van Gedeputeerde Staten.

De plaats van de activiteit is momenteel in gebruik als landbouwgrond. Ter plaatse van de voorgenomen activiteit zijn geen recente waarnemingen van beschermde dier- en plantensoorten bekend. Van mogelijke schadelijke effecten op beschermde soorten is derhalve geen sprake, waardoor geen ontheffing hoeft te worden aangevraagd.

6.4. Geluid

De geluidbelasting van een bedrijf op de omgeving dient te voldoen aan richt- en grenswaarden die zijn opgenomen in de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai" (1999). Het bevoegd gezag verbindt aan de milieuvergunning voorschriften, waarin normen worden gesteld voor het

zogenaamde langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$) en het maximale geluidsniveau (L_{MAX}).

Voor het landelijk gebied geldt een streefwaarde voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau in de dag-, avond- en nachtperiode een geluidsnorm opgenomen van respectievelijk 40, 35 en 30 dB(A). Voor het maximale geluidsniveau is deze norm 70, 65 en 60 dB(A).

De geldende milieuvergunning bevat geluidvoorschriften. In deze voorschriften zijn voor de dag-, avond- en nachtperiode geluidsnormen opgenomen van respectievelijk 45, 40 en 35 dB(A). De normen voor maximale geluidsniveaus komen overeen met de streefwaarden.

Deze normen gelden ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen, of indien zich binnen 50 meter van de inrichting geen geluidgevoelige bestemmingen bevinden, op enig punt op 50 meter van de inrichting.

Om te kunnen beoordelen of een bedrijf kan voldoen aan haar geluidvoorschriften, is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. Het akoestisch rapport is als bijlage aan het MER toegevoegd. Bij een akoestisch onderzoek worden alle voor de geluiduitstraling relevante activiteiten binnen een bedrijf geïnventariseerd. Van iedere activiteit wordt de geluidproductie, de bedrijfsduur en de plaats in beeld gebracht. Vervolgens wordt middels een akoestisch rekenmodel de geluidbelasting ter plaatse van gevoelige bestemmingen of referentiepunten berekend.

Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat zowel de voorgenomen activiteit als de alternatieven voldoen aan de huidige geluidsnormen. Aan de streefwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau kan niet worden voldaan. Daarom is de geluidbelasting in de bestaande situatie berekend. Hieruit blijkt dat de huidige geluidbelasting al boven de streefwaarden voor landelijk gebied ligt.

Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief hebben nagenoeg geen invloed op de geluidbelasting van het bedrijf. Door toepassing van luchtwassers zal het geluid van de ventilatoren iets gedempt worden. Door de extra transportbewegingen voor de aanvoer van zwavelzuur en de afvoer van spuiwater wordt de geluidbelasting weer iets hoger. Uit het akoestisch rapport blijkt dat de geluidbelasting van het bedrijf in hoofdzaak wordt bepaald door het lossen van voer en de vrachtautobewegingen van, naar en op het bedrijf. De extra vervoersbewegingen hebben echter nauwelijks invloed op de totale geluidbelasting.

6.5. Fijn stof

In het kader van deze MER is een onderzoek uitgevoerd naar de concentratie fijn stof in de omgeving van de inrichting. Hierbij is de uitstoot van fijn stof door het bedrijf berekend in de huidige en aangevraagde situatie, en bij toepassing van het meest milieuvriendelijke alternatief. Daarnaast is de achtergrondconcentratie bepaald.

De inrichting levert een bijdrage aan de concentratie fijn stof in de omgeving. In de huidige situatie is deze bijdrage maximaal 0,5 ug/m³. Deze bijdrage leidt per jaar tot één extra overschrijding van de norm van 50 ug/m³ als 24-uurgemiddelde.

Bij de bepaling van de totale fijn stof concentratie is het jaar 2006 als referentiejaar genomen. In de huidige situatie is de jaargemiddelde concentratie 27,5 ug/m³. De grenswaarde van 50 ug/m³ als 24-uurgemiddelde concentratie wordt 21 keer overschreden. In de huidige situatie wordt voldaan aan de normstelling (jaargemiddelde maximaal 40 ug/m³ en maximaal 35 keer per jaar overschrijding van 50 ug/m³ als 24-uurgemiddelde).

De voorgenomen activiteit

De voorgenomen activiteit veroorzaakt een toename van uitstoot van fijn stof van $14,0 \cdot 10^{-6}$ naar $16,1 \cdot 10^{-6}$ kg/s. Deze toename van de uitstoot resulteert in een lichte toename van de concentratie fijn stof. De bijdrage van het bedrijf komt hiermee uit op 0,7 ug/m³.

In het referentiejaar 2010 resulteert dit in een jaargemiddelde van 27,4 ug/m³. De

grenswaarde van 50 ug/m³ als 24-uursgemiddelde wordt maximaal 18 keer per jaar overschreden.

Ondanks de toename ten opzichte van de vergunde situatie wordt nog steeds ruimschoots voldaan aan de normstelling.

Alternatieven

Bij het alternatief worden alle biologische wassers in de voorgenomen activiteit vervangen door meefasewassers. De fijn stofreductie van biologische en meefasewassers is nagenoeg gelijk. Bij toepassing van het alternatief is de uitstoot van fijn stof niet groter of kleiner.

Meest Milieuvriendelijke Alternatief

Bij het meest milieuvriendelijke alternatief is de uitstoot van fijn stof aanmerkelijk lager. De uitstoot bedraagt $6,5 \cdot 10^{-6}$ kg/s.

Ten opzichte van de voorgenomen activiteit daalt de bijdrage aan de jaargemiddelde concentratie naar 0,2 ug/m³. In 2010 komt de totale jaargemiddelde concentratie op 26,9 ug/m³. De grenswaarde van 50 ug/m³ als 24-uurgemiddelde concentratie wordt in 2010 maximaal 17 keer overschreden. Ook in deze situatie wordt voldaan aan de normstelling.

6.6. Afval en afvalwater

Bij iedere productieactiviteit komen in meer of mindere mate afval en/of afvalwater vrij. In het kader van de verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer dient het bevoegde gezag voorschriften aan milieuvergunningen te verbinden die ertoe leiden dat de hoeveelheden afval en afvalwater zover als redelijkerwijs mogelijk worden verminderd.

Voor alle afvalstoffen geldt, dat ze door een daartoe bevoegd bedrijf moeten worden ingezameld. Daarnaast geldt een registratieplicht voor het afvoeren van gevaarlijke afvalstoffen. Indien blijkt dat door het bedrijf meer afval wordt geproduceerd dan op basis van de bedrijfomvang en het productieproces wordt verwacht, dan kan door het bevoegde gezag worden gevraagd om middels een onderzoek de afvalstromen in beeld te brengen en eventuele mogelijkheden voor beperking van de afvalstromen te onderzoeken.

Bij agrarische bedrijven zijn de hoeveelheden afval en afvalwater in de regel beperkt. Naast kleine hoeveelheden afval en afvalwater van huishoudelijke aard (vanuit bijvoorbeeld de kantine en hygiënesluis) komen binnen agrarische bedrijven vooral kadavers en reinigingswater als gevolg van het schoonmaken van de stallen en vrachtwagens vrij. Deze afvalstromen zijn gelijk bij de voorgenomen activiteit en de alternatieven.

Binnen de inrichting wordt geen gevaarlijk afval opgeslagen. Gevaarlijk afval kan in zeer kleine vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden, voornamelijk in de vorm van afgewerkte olie. Deze werkzaamheden worden door derden uitgevoerd, en deze bedrijven dragen ook zorg voor een verantwoorde afvoer van deze afvalstoffen.

Het opslaan van de kadavers vindt plaats in tonnen die in een koeling staan. Door kadavers gekoeld op te slaan wordt geurhinder voorkomen.

De kadavers worden minimaal 2 maal per week opgehaald (indien nodig vaker). De uitval bij biggen voor het spenen bedraagt ongeveer 11%, de uitval bij gespeende biggen en vleesvarkens bedraagt respectievelijk ongeveer 2 en 2,5%. Dit komt neer op maximaal 13.000 biggen, 100 gespeende biggen en 150 vleesvarkens per jaar.

De uitval bij de zeugen is zeer gering (0,5 tot 1%). Gemiddeld betreft dit per week één zeug. Alleen door bijzondere omstandigheden of calamiteiten als dierziekten en hittegolven is het mogelijk dat dit uitvalpercentage tijdelijk iets hoger ligt.

Het afvalwater dat vrij komt bij het reinigen van stallen en vrachtwagens, naast kleine hoeveelheden reinigingsmiddelen, voornamelijk mestresten. Door toepassing van een hogedrukreiniger wordt de hoeveelheid afvalwater tot een minimum beperkt. Dit water wordt geloosd in de mestkelder en tegelijkertijd met de mest uit de inrichting afgevoerd. Op jaarbasis komt ongeveer 800 m³ afvalwater vrij.

In verband met de toenemende aandacht voor hygiëne neemt de hoeveelheid afvalwater vanuit de hygiënesluis toe. Alvorens het bedrijf te betreden moeten bezoekers douchen. De grotere bedrijfsomvang leidt ook tot iets meer afvalwater. Per jaar komt hierbij in totaal ongeveer 120 m³ afvalwater van huishoudelijke aard vrij. Dit afvalwater wordt geloosd op de mestkelder.

Spuiwater

Op bedrijven met luchtwassers kennen we nog een andere afvalwaterstroom; spuiwater. Het waswater dat in luchtwassers wordt rondgepompt raakt geleidelijk verzadigd met afvalstoffen. Daarom wordt regelmatig vers water toegevoegd en vuil water afgetapt. De hoeveelheid afvalwater en de aard ervan loopt uiteen.

Een chemische luchtwasser reinigt de lucht met behulp van aangezuurd water. Het zuur bindt de ammoniak uit de stallucht. Als zuur wordt zwavelzuur gebruikt. Door de reactie van zwavelzuur met ammonium ontstaat een zoutoplossing van ammoniumsulfaat.

De hoeveelheid spuiwater die vrij komt verschilt enigszins per leverancier. Sommige meerfase-luchtwassers hergebruiken spuiwater dat afkomstig is uit de biologische wasfase. Bij de opslag worden beide spuiwaterstromen weer samengevoegd. Per gewassen kilogram ammoniak komt dan circa 52 liter spuiwater vrij.

Dit spuiwater van chemische luchtwassers kan middels een ontheffing van de meststoffenwet worden afgevoerd als meststof. Momenteel zijn er maar een beperkt aantal bedrijven met een ontheffing. Afvoer kan eventueel ook plaatsvinden overeenkomstig het Besluit afvoer gevaarlijke afvalstoffen.

Biologische luchtwassers werken volgens een ander procédé. De stallucht wordt door bacteriën gereinigd. Deze bacteriën leven in het waswater en het waspakket en breken met name geurstoffen en ammoniak af. Ammoniak wordt omgezet en in het waswater vastgelegd in nitraat- en nitrietzouten. Met denitrificatie kunnen deze zouten worden omgezet in stikstofgas, en het water kan hierdoor grotendeels (75%) worden hergebruikt.

De verschillen in spuiwaterdebiet tussen luchtwasserleveranciers zijn erg groot. Voor biologische luchtwassers is niet alleen de ammoniakconcentratie bepalend voor het spuiwaterdebiet, maar ook de hoeveelheid geurstoffen, stof en andere componenten. In de varkenshouderij komt het gemiddelde spuiwaterdebiet uit op circa 350 tot 500 liter per kilogram ammoniak. Na denitrificatie resteert nog ongeveer 105 liter per kilogram ammoniak.

In tegenstelling tot het spuiwater van chemische luchtwassers bevat dit spuiwater geen schadelijke stoffen, maar slechts wat dood organisch materiaal (bacterieresten, slib). Dit spuiwater kan, al dan niet samen met de mest, uit de inrichting worden afgevoerd.

Denitrificatie spuiwater biologische luchtwasser

Het denitrificatieproces van biologische luchtwassers is eenvoudig, maar niet altijd goed beheersbaar. Een mogelijk gevolg hiervan is, dat de nitraatconcentratie in het waswater op momenten dat het denitrificatieproces niet doelmatig functioneert te hoog wordt. Het bacteriële proces komt hierdoor stil te liggen, met een mogelijke verhoging van de geur en ammoniakuitstoot tot gevolg.

Denitrificatie vindt plaats door een koolstofbron aan het spuiwater toe te voegen. Deze koolstofbron is een voedingsbodem voor bacteriën, die vervolgens alle stikstofzouten omzetten in stikstofgas. Er vindt geen beluchting plaats, het bacteriële proces is anaeroob.

Door het denitrificatieproces in een voldoende grote tank of put plaats te laten vinden (minimaal 2,7 maal de totale hoeveelheid waswater in de luchtwassers) kunnen schommelingen in het proces (lagere aanbod van stallucht, verontreinigingen, e.d.) worden opgevangen. De tank of put is daarnaast verdeelt in 5 secties, waar het spuiwater telkens in overloopt. Op deze manier wordt een voldoende lange verblijfstijd van het water in de denitrificatie-installatie worden gewaarborgd.

De voorgenomen activiteit

In de voorgenomen activiteit worden enkel biologische luchtwassers toegepast. In totaal wordt met de luchtwasser 14.054,7 kg ammoniak per jaar verwijderd. De totale hoeveelheid spuiwater op jaarbasis bedraagt, bij toepassing van denitrificatie, 1.476 m³.

Alternatief

Bij toepassing van meerfasewassers wordt de stallucht eerst door een chemische wasser geleid, en vervolgens door een biologische. Het principe van deze wasstappen komt overeen met de reguliere chemische en biologische luchtwassers. Een gedeelte van de
Daarnaast zijn er fabrikanten die een biofilter in de plaats van een biologische wasser toepassen. Dit biofilter bestaat uit een pakket houtsnippers, waarop bacteriën groeien. Deze bacteriën zorgen voor afbraak van geur en, in mindere mate, van ammoniak. De houtsnippers moeten bij dit systeem regelmatig worden vervangen, het is momenteel nog niet duidelijk hoe vaak en op welke wijze de snippers moeten worden afgevoerd. Daarom wordt in het MER uitgegaan van een meerfasewasser met biologische wasser.

De meerfasewasser verwijdert 85% van de ammoniak uit de stallucht. Wanneer op het bedrijf meerfasewassers wordt toegepast wordt 21.377 kg ammoniak per jaar verwijderd. Hierbij komt in totaal 1.110 m³ spuiwater per jaar vrij. Deze hoeveelheid spuiwater is lager dan de hoeveelheid die bij de voorgenomen activiteit vrij komt. Dit is vooral toe te schrijven aan het hergebruik van spuiwater uit de biologische wasser in de chemische wasser.

Meest Milieuvriendelijke Alternatief

Bij het meest milieuvriendelijke alternatief is de hoeveelheid spuiwater nog groter. De stallucht van 836 kraamzeugen en 544 guste en dragende zeugen wordt ook behandeld met een meerfasewasser. Uit de stallen 1a, 1b en 6 emitteert jaarlijks 2.554 kg ammoniak. Met een meerfasewasser wordt hiervan 2.171 kg ammoniak verwijderd. Hierbij komt ongeveer 110 m³ spuiwater vrij.

In totaal komt bij het meest milieuvriendelijke alternatief jaarlijks ruim 1.220 m³ spuiwater vrij.

6.7. Water

Waterverbruik

Verreweg het grootste deel van het waterverbruik is toe te schrijven aan het gebruik als drinkwater voor vee. Ook luchtwassers dragen behoorlijk bij aan het waterverbruik. Andere verbruiksposten zijn relatief laag; bij het reinigen van de stallen en in de hygiënesluis en kantine worden respectievelijk 800 en 120 m³ per jaar verbruikt (zie paragraaf 6.6).

Het waterverbruik per fokzeugenplaats bedraagt 8 m³ per jaar, per gespeende biggenplaats 0,5 m³. Het waterverbruik per opfokzeugenplaats is ongeveer 2 m³ per jaar. Het waterverbruik per vleesvarkensplaats bedraagt 1,5 m³ per jaar. Het totale waterverbruik ten behoeve van drinkwater komt hiermee op 40.512 m³.

In de luchtwassers wordt water gebruikt als wasmedium: de stallucht wordt in contact gebracht met water, en zo worden stoffen uit de stallucht verwijderd. In de vorm van spuiwater komt dit water vervolgens weer vrij.

Daarnaast wordt bij het intensieve contact tussen water en lucht veel water in de lucht opgenomen. Dit water verlaat de luchtwasser in de vorm van waterdamp. De hoeveelheden zijn afhankelijk van het ventilatiedebiet, de contacttijd tussen water en lucht en de relatieve luchtvochtigheid van de stallucht. In de regel wordt per liter vrijkomend spuiwater ongeveer 5 liter water in de stallucht opgenomen.

Bij de voorgenomen activiteit bedraagt het waterverbruik van de luchtwassers ongeveer $(239 \times 6 =) 1.434 \text{ m}^3$ per jaar. Het alternatief komt uit op $(399 \times 6 =) 2.394 \text{ m}^3$ per jaar, en het meest milieuvriendelijke alternatief op 2.790 m^3 per jaar.

Een verdere beperking van het waterverbruik is niet mogelijk. Bij het reinigen wordt een hogedrukreiniger toegepast. De materialen die in de stallen zijn toegepast zijn glad, en hierdoor gemakkelijk te reinigen. De sanitaire voorzieningen zijn uitgevoerd met waterbesparende voorzieningen. Een beperking van de drinkwatergift aan de dieren is geen reële besparingsoptie, aangezien dit tot welzijnsproblemen kan leiden. Het verminderen van het waterverbruik door de luchtwassers kan nadelige gevolgen hebben voor de werking ervan.

grondwaterbescherming

Het bedrijf en haar omgeving is, net als nagenoeg geheel Midden-Limburg, aangemerkt als boringsvrije zone. In een boringsvrije zone is het slaan, boren en spuiten van putten ten behoeve van het oppompen van grondwater slechts beperkt toegestaan en aan voorschriften gebonden.

Binnen de inrichting is reeds een grondwaterbron aanwezig. De capaciteit van deze bron bedraagt 10 m^3 per uur. Deze capaciteit is ook na de uitbreiding ruimschoots voldoende. Het slaan van een nieuwe put is derhalve niet nodig.

oppervlaktewater

Op het oppervlaktewater wordt alleen (niet verontreinigd) hemelwater dat afkomstig is van daken en erfverhardingen geloosd. Andere lozingen vinden niet plaats. Een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo) is niet vereist.

6.8. Bodem

Binnen de inrichting vinden op beperkte schaal activiteiten plaats waaraan risico's op bodemverontreiniging zijn verbonden. Het opslaan van mest vindt plaats in mestdichte kelders. Bij het opslaan, overslaan en gebruiken van stoffen binnen de inrichting worden dusdanige maatregelen in acht genomen dat het risico op verontreiniging zo klein mogelijk is. Bij de voorgenomen activiteit worden binnen de inrichtingen geen gevaarlijke stoffen opgeslagen.

Beide alternatieven hebben betrekking op het toepassen van meerfasewassers. Deze wassers maken gebruik van zwavelzuur voor het aanzuren van het waswater. Het opslaan en toepassen van zwavelzuur is een risicovolle activiteit. Door te werken volgens strenge voorschriften kunnen risico's op bodemverontreiniging worden beperkt.

6.9. Energie

De ventilatie en de verwarming van de stallen zijn de belangrijkste verbruiksposten op een varkenshouderij. De ventilatiesystemen zijn continu in bedrijf, en ook de verwarmingsinstallaties draaien vooral in de winter de hele dag door. Alle andere energieverbruikers zijn slechts beperkt in bedrijf (voerinstallaties, hogedrukreinigers etc.), of verbruiken slechts weinig energie (verlichting).

Op basis van kengetallen kan een schatting worden gemaakt van het elektriciteitsverbruik op het bedrijf. Per fokzeugenplaats - inclusief biggen en dekberen - bedraagt ongeveer 80 kWh per jaar. Het elektriciteitsverbruik per opfokzeugenplaats bedraagt 18 kWh per jaar. Het

elektriciteitsverbruik per afgeleverd vleesvarken bedraagt ongeveer 5,5 kWh per jaar. Op basis van deze getallen zal het totale energieverbruik uitkomen op circa 376.296 kWh/jaar.

Door toepassing van luchtwasser is het energieverbruik hoger; de luchtwassers zorgen voor een hogere luchtweerstand in het ventilatiesysteem, en in de wassers wordt continu water rondgepompt.

6.10. Reconstructieplan

De locatie Karreveld 10 is opgenomen in de wijziging van het Reconstructieplan, welke op 11 mei 2006 is bekendgemaakt. Ten opzichte van het oorspronkelijke reconstructieplan zijn hierbij voor deze locatie geen veranderingen aangebracht. Het bouwkvael van het bedrijf wordt doorsneden door een zoneringsgrens en ligt deels in het extensiveringsgebied en deels in het landbouwontwikkelingsgebied.

Figuur 6.1: Bouwkvael zoals opgenomen in wijziging Reconstructieplan d.d. 11 mei 2006

In haar motivering geeft de provincie Limburg aan dat de uitbreidingsmogelijkheden die het bestemmingsplan binnen het vigerende bouwkvael biedt worden gerespecteerd. Een eventuele verdere uitbreiding (buiten het bouwkvael) kan plaatsvinden in het landbouwontwikkelingsgebied. Bij de toepassing van BOM+ wordt het bedrijf dan ook beschouwd als gelegen binnen het landbouwontwikkelingsgebied. Hierdoor is op het bouwkvael de bovenmaat van 1,5 hectare niet van toepassing.

De voorgenomen activiteit is in overeenstemming met het reconstructieplan. De gebouwen in het extensiveringsgebied liggen volledig binnen het vigerende bouwkvael. Alleen de nieuwe stal voor kraamzeugen ligt buiten het bouwkvael, maar deze ligt volledig in het landbouwontwikkelingsgebied.

Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief wijken in planologisch opzicht niet af van de voorgenomen activiteit. De lagere ammoniakemissie van deze alternatieven levert wel een positieve bijdrage aan de doelstellingen die met het reconstructieplan worden nagestreefd.

Eén van de doelstellingen is immers het verlagen van de achtergronddepositie. De verlaging op bedrijfsniveau verlaagt de achtergronddepositie echter nauwelijks of niet (zie ook paragraaf 6.1).

6.11. Gevolgen voor de te verwachten ontwikkelingen van het milieu

In de omgeving van de inrichting kunnen zich in de toekomst enkele ontwikkelingen voordoen. Ten noorden van de inrichting kunnen in het landbouwontwikkelingsgebied bedrijven uitbreiden. Tevens wordt in de toekomst verdere invulling gegeven aan de totstandkoming van Ecologische verbindingzone rondom de Roggelse Beek, die ten oosten van het bedrijf loopt.

Een mogelijk gevolg van de activiteit kan zijn, dat in de omgeving van het bedrijf de uitbreiding of vestiging van een andere intensieve veehouderij niet is toegestaan. Uiteindelijk zal de druk op het milieu haar grenzen bereiken, en veroorzaakt een uitbreiding of vestiging van een veehouderij een ontoelaatbare verhoging van de (cumulatieve) stankhinder of achtergronddepositie.

Vanwege de ligging en omvang van het landbouwontwikkelingsgebied is nieuwvestiging van bedrijven redelijkerwijs niet te verwachten. Eventuele uitbreidingen van bedrijven in de omgeving behoren wel tot de mogelijkheden.

De ammoniakemissie van het bedrijf neemt toe met de voorgenomen uitbreiding. Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief resulteren in een lagere ammoniakemissie. De geuruitstoot van de voorgenomen activiteit neemt toe ten opzichte van de huidige situatie. Bij toepassing van het alternatief is deze toename zeer gering, het meest milieuvriendelijke alternatief leidt tot een afname van de geuruitstoot.

De uitbreiding van bedrijven in en nabij het landbouwontwikkelingsgebied is één van de te verwachten ontwikkelingen die door het Reconstructieplan worden bevorderd. Tegenover deze mogelijke uitbreiding van deze bedrijven staat echter een verwachte inkrimping en beëindiging van veehouderijen in extensiveringsgebieden en (in mindere mate) verwevingsgebieden. Per saldo resulteert dit in een verlaging van de milieudruk, aangezien de intensieve veehouderij zich verplaatst naar gunstiger gelegen landbouwontwikkelingsgebieden.

De invulling van de Roggelse Beek als ecologische verbindingzone kan worden beïnvloed door de activiteit indien die leidt tot een te smalle verbindingzone, waardoor een effectieve inrichting, die migratie en uitwisseling van soorten mogelijk maakt, niet meer mogelijk is. De voorgenomen activiteit beïnvloedt de breedte van de ecologische verbindingzone niet. De bedrijfsopzet van beide alternatieven verschillen ten aanzien van de ligging van gebouwen niet van de voorgenomen activiteit. Ten opzichte van de voorgenomen activiteit leiden de alternatieven niet tot een kwantitatieve verbetering of verslechtering voor de inrichting van de ecologische verbindingzone.

6.12. Economische gevolgen

Bij het beoordelen of een inspanning redelijkerwijs van een initiatiefnemer is te verwachten dient een afweging gemaakt te worden tussen de milieuwinst enerzijds, en de kosten van deze milieuwinst anderzijds. Ook dienen hierbij wettelijke voorschriften in acht te worden genomen; niet altijd kunnen aan een initiatiefnemer inspanningen worden opgelegd die verder gaan dan wettelijke verplichtingen.

In deze paragraaf worden de kosten in beeld gebracht van de investeringen die door de initiatiefnemer moeten worden gedaan. Ook kosten van de alternatieven worden inzichtelijk gemaakt. De berekening van deze kosten is indicatief, maar voldoende nauwkeurig voor een betrouwbaar beeld.

Bij kosten wordt een onderscheid gemaakt tussen investeringskosten en gebruikskosten van de emissiearme stalsystemen. De investeringskosten zijn de kosten die de totale investering met zich meebrengt. Tot gebruikskosten worden de kosten gerekend, die toe te schrijven zijn aan het gebruik van een installatie, bijvoorbeeld energiekosten en afvoerkosten voor afvalstoffen.

Voorgenomen activiteit

Bij de voorgenomen activiteit wordt een biologisch luchtwassysteem toegepast op de stal voor guste en dragende zeugen (stal 5). In de stal voor kraamzeugen worden mestpannen toegepast.

De totale investeringskosten in de nieuw te bouwen stallen bedragen € 4.800.000,--. Hiervan is € 150.000,-- toe te schrijven aan de luchtwasser, en € 235.000,-- aan de mestpannen.

De gebruikskosten van een biologische luchtwasser bedragen € 0,07 per kubieke meter ventilatiecapaciteit. De totale gebruikskosten van de luchtwassers in de voorgenomen activiteit komen hiermee uit op € 26.900,-- per jaar. De mestpannen kennen geen gebruikskosten.

Alternatief

Ten opzichte van de voorgenomen activiteit nemen de investeringskosten toe. De bestaande en de nieuwe biologische luchtwassers worden uitgevoerd als meerfasewasser. De kosten van een meerfasewasser zijn iets hoger dan die van een biologische wasser.

De toename van de investeringskosten wordt geschat op € 15.000,--

Ook de gebruikskosten zijn hoger. Ten opzichte van de voorgenomen activiteit wordt zwavelzuur aangevoerd, en wordt spuiwater afgevoerd. Een meerfasewasser kent ook een hoger energieverbruik, omdat de luchtweerstand groter wordt door toepassing van 2 waspakketten. De gebruikskosten worden in totaal geschat op € 0,09 per kubieke meter ventilatiecapaciteit.

In totaal zullen de gebruikskosten ten opzichte van de voorgenomen activiteit toenemen met € 13.000,-- per jaar (tot bijna € 39.000,--).

Meest milieuvriendelijke alternatief

Ook bij het meest milieuvriendelijke alternatief nemen de investeringskosten toe. Naast de stallen waarop biologische luchtwassers worden toegepast, worden ook de bestaande stallen die zijn voorzien van andere emissiearme systemen uitgevoerd met een meerfasewasser. Ook hierbij moet rekening worden gehouden met de aanschaf van een zuurtank en een spuiwatertank. De mestpannen moeten echter gehandhaafd blijven, omdat deze onlosmakelijk verbonden zijn met het ventilatiesysteem. Tevens moet een groter deel van stal 5 worden onderkelderd, omdat deze ook van een roostervloer moet worden voorzien.

In totaal leidt dit tot een extra investering van € 122.000,-- ten opzichte van de voorgenomen activiteit, de gebruikskosten nemen toe met 26.154,--.

6.13. Vergelijking van de alternatieven

Het meest milieuvriendelijke alternatief heeft ten aanzien van veel aspecten een positieve invloed op het milieu. Er kleven echter ook nadelen aan het meest milieuvriendelijke alternatief. Uiteindelijk moet de afweging worden gemaakt of de gunstige aspecten van het meest milieuvriendelijke alternatief opwegen tegen de nadelen ervan, waarbij het milieurendement van de investeringen een belangrijke graadmeter is.

Dit is ook de kern van het begrip Best Beschikbare Technieken (BBT) uit de IPPC-richtlijn. Op grond hiervan moeten binnen de inrichting die maatregelen en voorzieningen worden getroffen die praktisch en economisch haalbaar en betaalbaar zijn.

In deze paragraaf vindt een vergelijking van de voorgenomen activiteit met de alternatieven plaats. Alle in dit hoofdstuk behandelde aspecten worden vergeleken met de bestaande situatie. In tabel 6.4 is deze vergelijking weergegeven. Aansluitend worden de vergelijking ten aanzien van een aantal punten besproken.

Tabel 6.4: vergelijking van de alternatieven

Aspect	Bestaande situatie	Voorgenomen activiteit	Alternatief	Meest milieuvriendelijke alternatief
Geur	0	-	+	++
Ammoniakuitstoot	0	-	+	++
Geluid	0	0	0	0
Stof	0	-	-	+
Afval	0	¹⁾	¹⁾	¹⁾
Energie	0	-	²⁾	²⁾
Afvalwater	0	-	³⁾	³⁾
Water	0	-	⁴⁾	⁴⁾
Bodem	0	0	⁵⁾	⁵⁾
Reconstructieplan	0	0	0	0
Flora en fauna	0	0	0	0
Toekomstige ontwikkelingen:				
- LOG	0	0	0	0
- EVZ	0	0	0	0
Investeringskosten	0	0	-	--
Gebruikskosten	0	0	-	--

-- : zeer negatief
 - : negatief
 0 : neutraal
 + : positief
 ++ : zeer positief

- ¹⁾ De hoeveelheid afval neemt toe in verband met de uitbreiding. De alternatieven hebben geen invloed op de hoeveelheid.
- ²⁾ Het energieverbruik neemt toe vanwege de uitbreiding van het bedrijf. Door het hogere energieverbruik van meefasewassers is het energieverbruik van de alternatieven nog hoger.
- ³⁾ De hoeveelheid afvalwater neemt vooral toe als gevolg van het gebruik van meefasewassers. Niet grotere hoeveelheid spuiwater is groter ten opzichte van de voorgenomen activiteit, ook de samenstelling van het spuiwater van chemische wassers is nadelig.
- ⁴⁾ Het waterverbruik van het bedrijf neemt toe als gevolg van de uitbreiding. De meefasewassers hebben een iets hoger waterverbruik dan biologische wassers, waardoor het waterverbruik van de beide alternatieven nog hoger is.
- ⁵⁾ Zwavelzuur en spuiwater van chemische wassers zijn bodembedreigende stoffen.

Geur

De geurhinder is zowel op basis van de huidige regelgeving als met een verspreidingsmodel beoordeeld. De resultaten van beide beoordelingssystematieken zijn in paragraaf 6.1 weergegeven.

Op basis van de huidige wet- en regelgeving kan worden geconcludeerd dat de voorgenomen activiteit voldoet aan de minimaal vereiste afstanden. Uit de beoordeling middels het verspreidingsmodel blijkt dat het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief leiden tot een significante verlaging van de geurhinder in de omgeving van de inrichting.

De Wet stankemissie veehouderijen vanuit landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Wsv) is het exclusieve toetsingskader voor het beoordelen van geurhinder vanuit veehouderijen. In recente jurisprudentie heeft de Afdeling bestuursrechtspraak geoordeeld dat

in de Wsv de volgens de IPPC-richtlijn vereiste omgevingstoets in voldoende mate is geïmplementeerd.

De investerings- en gebruikskosten zijn zodanig dat alleen hogere geurreductie van de alternatieven redelijkerwijs niet kan leiden tot toepassing ervan. Het alternatief verlaagt de geuruitstoot van het bedrijf met 1.146,5 mve, terwijl hier een verhoging van de investerings- en gebruikskosten van respectievelijk € 15.000,-- en € 13.000,-- tegenover staan. Per gereduceerde mve bedragen de investeringskosten € 13,08, en de gebruikskosten € 11,34. Met het meest milieuvriendelijke alternatief wordt de geuruitstoot met 2.210,2 mve verlaagd. De investeringskosten per gereduceerde mve bedragen € 55,20. De extra gebruikskosten bedragen € 11,83 per gereduceerde mve.

Ammoniak

De ammoniakemissie van de voorgenomen activiteit is hoger dan de huidige ammoniakemissie. Beide alternatieven verlagen de ammoniakemissie tot beneden de huidige ammoniakemissie.

Door de kosten per gereduceerde kilogram ammoniak te berekenen kan het rendement van de investering inzichtelijk worden gemaakt.

Het rendement van deze investering in een lagere ammoniakemissie is vooral bij het meest milieuvriendelijke alternatief laag. De ammoniakemissie wordt met 8.453,8 kg/jaar verlaagd. De investeringskosten per kilogram ammoniak komen hiermee uit op € 14,43; de gebruikskosten op € 3,09.

Het alternatief brengt aanmerkelijk lagere kosten met zich mee. De ammoniakemissie wordt verlaagd met 5.189,1 kg. Per kilogram ammoniak bedragen de investeringskosten € 2,88. De extra gebruikskosten bedragen € 2,51 per kilogram ammoniak.

Op grond van de IPPC-richtlijn dienen binnen de inrichting de Best Beschikbare Technieken te worden toegepast. Hierbij spelen de technische kenmerken en de geografische ligging van de betrokken installatie, alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden een belangrijke rol. Een toename van de ammoniakemissie is, vanwege de hoge achtergronddepositie, niet gewenst.

Vanuit dit oogpunt is toepassing van meerfasewassers op een deel van de stallen redelijkerwijs te eisen van de initiatiefnemer. Indien de luchtwassers op de stallen 1c, een deel van stal 2 en 5 als meerfasewasser worden uitgevoerd, dan daalt de ammoniakemissie tot 8.089,8 kg per jaar; een daling met 1.911,7 kg ten opzichte van de voorgenomen activiteit. De extra investeringskosten bedragen ten opzichte van de voorgenomen activiteit bedragen € 9.400,--, de jaarkosten nemen toe met € 10.200,--. Per gereduceerde kilogram is dit respectievelijk € 4,92 en € 5,34.

Stof

De stofemissie neemt toe met de voorgenomen activiteit en het alternatief. Het meest milieuvriendelijke alternatief leidt tot een afname van de uitstoot van fijn stof.

Uit verspreidingsberekeningen blijkt dat de toename in verhouding met de achtergrondconcentratie beperkt is, en dat in alle doorgerekende situaties ruimschoots wordt voldaan aan normen uit het Besluit luchtkwaliteit. Vanuit dit oogpunt is het niet redelijk om verdergaande voorzieningen ter beperking van de uitstoot van fijn stof de eisen.

6.14. Conclusies

De voorgenomen activiteit is zodanig opgezet, dat wordt voldaan aan de geldende wet- en regelgeving. De toename van de ammoniakemissie is echter niet in overeenstemming met de doelstellingen van de IPPC-richtlijn, omdat de achtergronddepositie ter plaatse al boven het kritische depositieniveau is gelegen. Om deze reden is een verdere reductie van ammoniak noodzakelijk.

Door stal 1c, stal 5 en een deel van stal 2 te voorzien van een meerfasewasser, wordt de ammoniakemissie verminderd tot beneden het vergunde ammoniakniveau. Deze situatie heeft ook een verlaging van de geuruitstoot tot gevolg.

De keuze voor deze stallen is gebaseerd op praktische overwegingen. De reeds aanwezige luchtkanalen in de bestaande stallen worden in hun geheel aangesloten op een wasser.

In tabel 6.5 is deze bedrijfssituatie en de hiermee samenhangende geur- en ammoniakemissie weergegeven.

Tabel 6.5: Veebezetting, met stal 1c, 2 (gedeeltelijk) en 5 op een meerfasewasser

Stal nr.	Houderij/hoktype	Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dierplaatsen	Ammoniak		Stank (mve)	
					Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	Dieren per mve	Totaal mve
1a	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	260	260	2,9	754,0	0,8	325,0
1b	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster BB95.02.027V1	Guste en dragende zeugen	544	544	2,4	1.305,6	1,2	453,3
1c	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	262	262	0,63	165,1	4,0	65,5
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Dekberen	4	4	0,83	3,3	3,4	1,2
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	372	372	0,63	234,4	4,0	93,0
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Gespeende biggen <0,35 m ²	1.408	1.408	0,09	126,7	9,8	143,7
2	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Opfokzeugen >0,8m ³	30	30	0,53	15,9	3,4	8,8
	Biologisch luchtwassysteem BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen <0,35 m ²	912	912	0,18	164,2	5,4	168,9
3	Biologisch luchtwassysteem BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen <0,35 m ²	480	480	0,18	86,4	5,4	88,9
4	Biologisch luchtwassysteem BB96.10.042V1/ D99.06.075	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.680	1.680	1,1	1.848,0	1,8	933,3
	Biologisch luchtwassysteem BB96.10.042V1/ D99.06.075	Opfokzeugen >0,8m ³	112	112	1,1	123,2	1,8	62,2
5	Meerfasewasser (85% ammoniakreductie, 70% geurreductie)	Guste en dragende zeugen	2.528	2.528	0,63	1.592,6	4,0	632,0
6	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	576	576	2,9	1.670,4	0,8	720,0
					totaal NH₃	8.089,8	totaal mve	3.695,8

7. LEEMTEN IN DE INFORMATIE

7.1. Regelgeving ten aanzien van geurhinder

In hoofdstuk 6 is de geurhinder van het bedrijf beoordeeld. Deze beoordeling heeft plaats gevonden aan de hand van de Wet stankhinder veehouderijen in landbouwonontwikkelings- en verwevingsgebieden.

In oktober 2006 is in de Tweede Kamer een wetsvoorstel goedgekeurd voor de Wet geurhinder en veehouderij. Met de Wet geurhinder en veehouderij wordt beoogd om te komen tot een wet die geldt voor heel Nederland. Naar verwachting treedt deze wet begin 2007 in werking.

Gelet op het bovenstaande tijdspad is het mogelijk dat ten aanzien van het voorliggende initiatief pas een definitief besluit wordt genomen nadat de Wet geurhinder en veehouderij in werking is getreden. Het wetsvoorstel bevat echter een overgangsregeling; alle aanvragen om milieuvergunning die vóór de inwerkingtreding van de Wet zijn ingediend worden getoetst aan de regelgeving zoals die momenteel geldt.

Omdat in de Wet geurhinder en veehouderij gebruik wordt gemaakt van een verspreidingsmodel, waarmee geurcontouren worden bepaald is het op dit moment nog niet duidelijk wat de gevolgen van deze wet zijn. De berekening die met KEMA-Stacks is uitgevoerd komt hier echter sterk mee overeen.

7.2. Ammoniak- en geurreductie meerfasewassers

De meerfasewassers zijn momenteel nog volop in ontwikkeling. De afgelopen maanden hebben metingen plaats gevonden aan diverse installaties.

De eerste resultaten geven aan dat de wassers een forse ammoniak- en geurreductie leveren. De ammoniakemissie wordt verminderd met circa 95%, en de geuruitstoot met 55 tot 65%.

De definitieve meetresultaten worden binnen afzienbare tijd verwacht. Tot die tijd is het niet mogelijk om de emissies van de meerfasewassers te baseren op wetenschappelijke inzichten. Daarom is in de MER aangesloten bij emissiefactoren die wel zijn vastgelegd in de Regeling ammoniak en veehouderij en de Regeling stankemissie veehouderijen. De vermindering van ammoniak met 95% is in de praktijk haalbaar, gezien de goede ervaringen met chemische luchtwassers. De recentste geurmetingen resulteren in geurreducties die variëren van 55% tot maar liefst 80%.

In dit MER is uitgegaan van een ammoniakreductie van 85% en een geurreductie van 70%. Door uit te gaan van deze waarden worden de reducties van meerfasewassers niet overschat.

7.3. Kosten meerfasewassers

Vanwege de beperkte toepassing tot op heden is het inzicht in de investerings- en gebruikskosten van meerfasewassers gering. De in dit rapport gebruikte getallen zijn afkomstig van leveranciers, die hun informatie baseren op een relatief beperkt aantal praktijkinstallaties. Daarnaast zullen de investeringskosten en gebruikskosten in de toekomst omlaag gaan. Op dit moment kan slechts enkele fabrikanten een meerfasewasser leveren. Door de toenemende concurrentie worden fabrikanten van luchtwassers gedwongen te produceren en aan te bieden tegen een concurrerende prijs.

De vernieuwingen volgen elkaar in hoog tempo op, en leidt waarschijnlijk tot een verlaging van de gebruikskosten. Vooral de stijgende energieprijzen dragen hieraan bij.

De overheid is voornemens om investeringen in meerfasewassers interessanter te maken door subsidiëring. De wijze waarop dit moet gaan plaatsvinden is op niet moment nog niet duidelijk. Waarschijnlijk leidt dit ertoe dat het verschil in investeringskosten tussen de meerfasewassers en de conventionele luchtwassers verdwijnt.

7.4. Habitatrichtlijn, Vogelrichtlijn en Natuurbeschermingswet

De Habitat- en Vogelrichtlijn zijn Europese richtlijnen, en dienen door lidstaten te worden geïmplementeerd in Nationale wetgeving. De Nederlandse overheid heeft aan deze verplichting voldaan door de Natuurbeschermingswet te wijzigen. Deze wijziging is 1 oktober 2005 in werking getreden.

Op basis van de Natuurbeschermingswet wordt aan aangewezen gebieden een aanvullend beschermingsregime toegedicht. Deze aanvullende regels moeten worden vastgelegd in beheersplannen, die op haar beurt weer zijn gebaseerd op instandhoudingsdoelstellingen. De instandhoudingsdoelstellingen zijn echter nog niet geformuleerd. Daar wordt op dit moment door het ministerie op ambtelijk niveau van LNV aan gewerkt.

Naar verwachting neemt het vaststellen van de instandhoudingsdoelstellingen en de beheersplannen nog enkele jaren in beslag. Tot die tijd dient het bevoegde gezag bij besluiten rekening te houden met de doelstellingen uit de richtlijnen zelf.

De afstand van de inrichting tot het meest nabij gelegen Vogel-, Habitat- of Natuurbeschermingswetgebied is dermate groot, dat de inrichting geen rechtstreekse invloed heeft op deze gebieden. Wanneer de in paragraaf 6.5 weergegeven bedrijfsopzet wordt toegepast neemt de ammoniakemissie af ten opzichte van de huidige situatie, en is een mogelijke negatieve invloed op deze gebieden geheel uitgesloten.

8. EVALUATIEPROGRAMMA

Het evaluatieprogramma heeft als doel om na te gaan of alle inspanningen die met deze MER gemoeid zijn, hebben geleid tot het gewenste resultaat. In het onderstaande plan van aanpak is de planning van de werkzaamheden op hoofdlijnen weergegeven.

Bij de realisatie van het plan worden de nieuwe en de bestaande stallen tegelijkertijd voorzien van de emissiereducerende voorzieningen, zoals aangegeven in de aanvraag om milieuvergunning. De nieuwe stallen worden gebouwd en ingericht. Tegelijkertijd worden alle bestaande stallen voorzien van centrale afzuigkanalen.

Eén van de laatste werkzaamheden is het installeren, aansluiten en in werking brengen van de luchtwassers. Alle luchtwassers worden in één keer geleverd en geplaatst. Dit vindt in ieder geval plaats voordat de nieuwe stallen in gebruik worden genomen.

Met dit plan van aanpak wordt een tijdelijke verhoging van emissies voorkomen. De bestaande stallen zijn immers emissiearm uitgevoerd voordat de nieuwe stallen in gebruik zijn genomen. Na realisatie van het plan wordt het bevoegd gezag uitgenodigd voor een controle van het bedrijf. Hierbij wordt bekeken of het bedrijf geheel in werking is gebracht conform de milieuvergunning. Als bij de controle blijkt dat aangebrachte voorzieningen niet het verwachte of gewenste resultaat opleveren, dan gaat de initiatiefnemer, in overleg met het bevoegde gezag, na op welke wijze verbeteringen kunnen worden doorgevoerd.

9. SAMENVATTING

Aan het adres Karrevel 10 exploiteren de Gebroeders Vossen een varkenshouderij. Momenteel worden ter plaatse 1.400 fokzeugen en 2.100 vleesvarkens/opfokzeugen gehouden.

De Gebroeders Vossen willen in de komende jaren hun bedrijf verder specialiseren en uitbreiden naar ongeveer 4.500 fokzeugen. De uitbreiding betreft stalruimte voor in totaal 2528 guste en dragende zeugen en 576 kraamzeugen. Een reeds vergunde uitbreiding wordt niet gerealiseerd.

Omdat sprake is van het oprichten van een inrichting (stalruimte) met meer van 900 plaatsen voor zeugen, is deze uitbreiding milieueffectrapportage(MER)-plichtig. De milieueffectrapportage is bedoeld om de milieugevolgen van activiteiten inzichtelijk te maken.

Beschrijving van hetgeen met de voorgenomen activiteit wordt beoogd

Voor de bedrijfsuitbreiding zijn verschillende aanleidingen. Schaalvergroting leidt tot kostprijsverlaging, die noodzakelijk is om het hoofd te bieden tegen kostenverhogingen door investeringen in dierwelzijn en milieu. Verder wordt de efficiëntie verhoogd door verdergaande specialisatie. Daarnaast heeft het elders opfokken van speenbiggen een positief effect op de gezondheid van de dieren.

Voorgenomen activiteit en alternatieven

De nieuw te bouwen stal (stal 6) voor kraamzeugen wordt voorzien van mestpannen. Stal 5 voor guste en dragende zeugen wordt voorzien van een biologische luchtwasser.

De bestaande stallen zijn allen al voorzien van emissiearme stalsystemen. Stal 1c, 2, 3 en 4 zijn voorzien van een centraal afzuigkanaal, en worden aangesloten op een biologisch luchtwassysteem. Stal 1a is voorzien van mestpannen, en stal 1b is uitgevoerd met smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster.

Naast deze stalsystemen zijn een aantal alternatieven mogelijk. Met name de meerfasewasser is erg perspectiefvol; door een biologische en een chemische wasser in elkaar te integreren, ontstaat een wasser die zowel een hoge ammoniak- als geurreductie behalen.

De meerfase-wassers worden momenteel getest en gemeten in diverse praktijkopstellingen.

Naar verwachting worden binnen afzienbare tijd de resultaten hiervan kenbaar gemaakt.

Uiteindelijk zullen voor de meerfase-wassers emissiefactoren opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij en de Regeling stankemissie veehouderij. Van een van de meerfase-wassers is inmiddels bekend dat deze een ammoniakreductie heeft van 85% en een geurreductie van 70%.

In het milieu-effectrapport de volgende activiteiten en alternatieven onderzocht:

- de voorgenomen activiteit;
- het alternatief, waarbij in de plaats van biologische luchtwassers meerfase-wassers worden toegepast, ;
- het meest milieuvriendelijke alternatief; de toepassing van een meerfase-wasser, emissiepunten worden zodanig geplaatst dat geurhinder voor omwonenden zo laag mogelijk is en in de nieuw te bouwen stal voor guste en dragende zeugen wordt in de uitloop roostervloer toegepast.

Alvorens is besloten om de locatie aan het adres Karreveld 10 te Roggel te ontwikkelen, hebben de Gebroeders Vossen een aantal andere locaties onderzocht. Uiteindelijk is geconcludeerd dat op dat moment geen alternatieve locaties waren die meer geschikt zijn voor het ontwikkelen van een grootschalige varkenshouderij.

Besluiten waarvoor het milieu-effectrapport wordt gemaakt

Dit milieu-effectrapport wordt opgesteld ten behoeve van het besluit op de aanvraag om milieuvergunning en het besluit op de BOM+-procedure.

Voor de uitbreiding moet een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer worden verleend. Een aanvraag hiervoor zal direct na de acceptatie van de MER worden ingediend. Tijdens de MER-procedure wordt vooroverleg gevoerd met de gemeente Roggel en Neer.

Omdat het bedrijf aan het adres Karreveld 10 deels in een landbouwontwikkelingsgebied is gelegen, is BOM+ van toepassing. Dit is een besluit op een ruimtelijk plan als bedoeld in de bijlage behorende bij het Besluit milieueffectrapportage 1994 vereist is.

Beschrijving van de bestaande toestand van het milieu

Het bedrijf is gelegen aan de rand van de gemeente, nabij de gemeentegrens met de gemeente Heythuysen. De omgeving van de inrichting kan worden gekwalificeerd als agrarisch gebied, waarin zich door bedrijfsbeëindiging een aantal burgerwoningen gevormd. Het bedrijf ligt ten zuiden van de dorpskern van Heibloem gelegen, en ten noordwesten van de bebouwde kom van Roggel. Direct grenzend aan de dorpskern ligt het jeugddorp "De Widdonk". Ten zuiden van het bedrijf loopt een beek, plaatselijk als de Vissensteert (ook wel Neerpeelbeek genoemd). Deze beek mondt verderop uit in een wat grotere waterloop; de Roggelse Beek.

Ter plaatse van het bedrijf is het bestemmingsplan buitengebied van de gemeente Roggel en Neer van toepassing. In dit bestemmingsplan is aan de omgeving van het bedrijf de bestemming "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden" toegekend, ter plaatse van het bedrijf is een agrarisch bouwblok opgenomen.

In juli 2001 hebben Provinciale Staten van Limburg het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld. In het POL zijn aan het gebied waarin het bedrijf is gelegen diverse aanduidingen toegekend. Het bestaande deel van het bedrijf is deels gelegen in een gebied met de aanduidingen "Ruimte voor veerkrachtige watersystemen (P3)" en "Beekdal en laagte". In de POL-herziening op onderdelen EHS zijn deze aanduidingen gewijzigd in respectievelijk "Provinciale Ontwikkelingszone Groen" en "Zoekgebiedrobuuste verbinding". Voor het overige is het bedrijf gelegen in een gebied met de aanduiding "ruimte voor de landbouw (P5)".

Bij besluit van 5 maart 2004 heeft provinciale staten van Limburg het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg vastgesteld. De Minister van LNV en de Staatssecretaris van VROM hebben het reconstructieplan op 22 april 2004 goedgekeurd. De Reconstructie moet leiden tot een goede ruimtelijke structuur met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie, water, milieu en infrastructuur.

Het bouwkveld aan het adres Karreveld 10 te Roggel wordt doorsneden door een zoneringsgrens en ligt deels in het extensiveringsgebied en deels in het landbouwontwikkelingsgebied. In haar motivering geeft de provincie Limburg aan dat de uitbreidingsmogelijkheden die het bestemmingsplan binnen het vigerende bouwkveld biedt worden gerespecteerd. Een eventuele verdere uitbreiding (buiten het bouwkveld) kan plaatsvinden in het landbouwontwikkelingsgebied.

In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL, 2001) is voor heel Limburg de Provinciale Ecologische Structuur (PES) vastgelegd. De PES is vooral een vervolmaking van de rijks-EHS. Een deel van het bedrijf, alsmede een deel van de omliggende landbouwgronden, is gelegen in de Provinciale Ontwikkelingszone Groen. Dit gebied is tevens aangemerkt als "Ecologische verbindingzone". Het overige deel is gelegen buiten de POG, en is aangemerkt als gebied met ruimte voor de landbouw.

De Neerpeelbeek, die ten zuiden van het bedrijf is gelegen, is aangeduid als "Beek met specifiek ecologische functie". De uitbreiding en de landbouwgronden ten noorden van het bedrijf zijn geheel buiten de EHS en POG gelegen.

Aangezien de bestaande rechten uit het bestemmingsplan worden gerespecteerd, is de ligging van het bedrijf niet in strijd met de doelstellingen die met het POL worden nagestreefd. Wel dient bij eventuele bestemmingsplanwijzigingen en vrijstellingen rekening te worden gehouden met eventuele natuurwaarden en gewenste toekomstige ontwikkelingen.

Het ammoniakbeleid is gebaseerd op twee pijlers: het emissiebeleid en het gebiedsgerichte depositiebeleid. De Wet ammoniak en veehouderij is het instrument waarin het gebiedsgerichte depositiebeleid vast ligt. In deze Wet worden beperkingen gesteld aan de ammoniakemissie vanuit inrichtingen die in of binnen een zone van 250 meter van kwetsbare of zeer kwetsbare gebieden zijn gelegen.

Het generieke emissiebeleid krijgt vorm in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen. In dit Besluit worden maximale emissiewaarden vastgesteld, waaraan stallen moeten voldoen. Dit beleid moet ervoor zorgen dat de totale ammoniakemissie vanuit stallen vermindert, zodat ook de achtergronddepositie lager wordt.

In de omgeving van de inrichting zijn een aantal bosgebieden gelegen. Deze bosgebieden zijn aangemerkt als kwetsbaar gebied (B-gebied). De afstand, gemeten vanaf het meest nabij gelegen emissiepunt tot het meest nabij gelegen kwetsbare gebied, bedraagt 355 meter. Het meest nabij gelegen zeer kwetsbare gebied (A-gebied) is gelegen ten noordwesten van de inrichting, op 2.430 meter van het meest nabij gelegen emissiepunt.

De Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PbEG L203) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PbEG L206) kennen speciaal aangewezen gebieden met te beschermen waarden. Het doel van de Vogel- en Habitatrichtlijn is het beschermen en in stand houden van in het wild levende planten en dieren en hun leefgebieden. De toetsing van besluiten aan de instandhoudingsdoelen van de Vogel- en Habitatrichtlijn is geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet). In de directe omgeving van de inrichting is geen gebied gelegen dat is aangewezen in het kader van de Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn of Natuurbeschermingswet. Hierdoor wordt de voorgenomen activiteit niet gezien als een project die een significant gevolg kan hebben voor de speciaal te beschermen gebieden.

De Flora- en faunawet is op 1 april 2002 in werking getreden. Deze wet regelt de bescherming van soorten. In de Flora- en faunawet is het soortenbeschermingsdeel van de Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn geïmplementeerd. De doelstelling van de wet is de bescherming en het behoud van de gunstige staat van instandhouding van in het wild levende planten- en diersoorten. Het gebied waar het bedrijf is gelegen is niet aangewezen als beschermd leefomgeving. Ter plaatse van de voorgenomen activiteit zijn geen recente waarnemingen van beschermde dieren en plantensoorten bekend.

Op 19 juli 2001 is het Besluit luchtkwaliteit (Blk) in werking getreden. In het Blk zijn onder meer normen opgenomen voor zwevende deeltjes (fijn stof of PM₁₀); Voor langdurige blootstelling moet worden voldaan aan de grenswaarde voor het jaargemiddelde van 40 µg/m³. Voor kortdurende blootstelling geldt een grenswaarde van 50 µg/m³ die niet vaker dan 35 dagen per kalenderjaar mag worden overschreden.

Sinds het begin van de jaren '90 neemt de jaargemiddelde achtergrondconcentratie van fijnstof sterk af. In 2005 bedroeg de jaargemiddelde fijnstofconcentratie 26 µg/m³. Gelet hierop wordt nu reeds voldaan aan de grenswaarde voor de daggemiddelde fijnstofconcentratie.

Beschrijving van de gevolgen voor het milieu

De geurhinder vanuit veehouderijen wordt in beeld gebracht en beoordeeld aan de hand van speciaal voor deze sector ontwikkelde regelgeving. Ter plaatse van de inrichting is de Wet stankemissie veehouderijen vanuit landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Wsv) van toepassing. Tegelijkertijd met de Wsv is de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Rsv) van in werking getreden. In de Rsv zijn onder meer omrekenfactoren opgenomen, waarmee de geurhinder van diverse diercategorieën kan worden opgerekend naar mestvarkeneenheden (mve's). Aan de hand van het totaal aantal mve's kan vervolgens de minimaal vereiste afstand ten opzichte van stankgevoelige objecten worden bepaald.

Daarnaast heeft PRA Odournet BV een geuronderzoek uitgevoerd. De rapportage van dit onderzoek is als bijlage aan dit rapport toegevoegd.

Uit de beoordeling van stankhinder conform de Wet stankemissie veehouderijen blijkt dat wordt voldaan aan de minimaal vereiste afstanden ten opzichte van omliggende woningen. De beide alternatieven hebben een daling van de geuruitstoot tot gevolg. Het Meest Milieuvriendelijke alternatief resulteert uiteraard in de laagste geuremissie.

De berekening op basis van het verspreidingsmodel duidt op een toename van de geurbelasting ten opzichte van de vergunde situatie. Deze vergroting is echter zeer beperkt. Het alternatief leidt tot een lichte afname van de geurimmissie. Bij toepassing van het meest milieuvriendelijke alternatief dalen de immissieniveaus nog iets verder.

De voorgenomen activiteit leidt tot een verhoging van de ammoniakemissie. Hiermee wordt ook de ammoniakdepositie hoger. Met het alternatief wordt de ammoniakemissie vanuit de stallen fors verlaagd. Het meest milieuvriendelijke alternatief leidt tot een nog grotere afname van de ammoniakuitstoot.

De voorgenomen activiteit voldoet geheel aan de maximale emissiewaarden uit de AMvB Huisvesting. Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief gaan uit van toepassing van stalsystemen met een nog lagere ammoniakuitstoot, en voldoen derhalve ook aan de AMvB-huisvesting.

De inrichting is niet geheel of gedeeltelijk gelegen in een kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied. Op grond van de Wet ammoniak en veehouderij is de gewenste uitbreiding derhalve toegestaan.

De Europese Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging wordt kortweg aangeduid als IPPC-richtlijn. Het doel van de IPPC-richtlijn is om door middel van maatregelen emissies in lucht, water en bodem met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen als gevolg van industriële activiteiten te voorkomen of te beperken.

Op lokaal niveau neemt de ammoniakdepositie op het meest nabij toe. Bij toepassing van het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief neemt de totale ammoniakuitstoot en -depositie van het bedrijf af, en wordt voldaan aan de doestellingen uit de IPPC-richtlijn.

Activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten zijn in principe verboden, tenzij een ontheffing of vrijstelling op grond van de Flora- en Faunawet is verleend.

De plaats van de activiteit is momenteel in gebruik als landbouwgrond. Ter plaatse van de voorgenomen activiteit zijn geen recente waarnemingen van beschermde diersoorten bekend. Van mogelijke schadelijke effecten op beschermde soorten is derhalve geen sprake, waardoor geen ontheffing hoeft te worden aangevraagd.

Om te kunnen beoordelen of een bedrijf kan voldoen aan haar geluidvoorschriften, is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. Uit dit onderzoek blijkt dat zowel de voorgenomen activiteit als de alternatieven voldoen aan de huidige geluidsnormen. Aan de streefwaarden voor het

langtijdgemiddeld beoordelingsniveau kan niet worden voldaan. Daarom is de geluidbelasting in de bestaande situatie berekend. Hieruit blijkt dat de huidige geluidbelasting al boven de streefwaarden voor landelijk gebied ligt.

Het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief hebben nagenoeg geen invloed op de geluidbelasting van het bedrijf.

In het kader van deze MER is een onderzoek uitgevoerd naar de concentratie fijn stof in de omgeving van de inrichting. Hierbij is de uitstoot van fijn stof door het bedrijf berekend in de huidige en aangevraagde situatie, en bij toepassing van het meest milieuvriendelijke alternatief. Daarnaast is de achtergrondconcentratie bepaald.

De voorgenomen activiteit veroorzaakt een toename van uitstoot van fijn stof, wat resulteert in een lichte toename van de concentratie fijn stof. In het referentiejaar 2010 resulteert dit in een jaargemiddelde van 27,4 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. De grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ als 24-uursgemiddelde wordt maximaal 18 keer per jaar overschreden. Bij toepassing van het alternatief is de uitstoot van fijn stof niet groter of kleiner.

Bij het meest milieuvriendelijke alternatief is de uitstoot van fijn stof aanmerkelijk lager. Ten opzichte van de voorgenomen activiteit daalt de jaargemiddelde concentratie naar 26,9 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. De grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ als 24-uurgemiddelde concentratie wordt in 2010 maximaal 17 keer overschreden. In alle situaties wordt voldaan aan de normstelling.

Bij toepassing van meefasewassers komt per gewassen kilogram ammoniak circa 40 tot 45 liter spuiwater vrij. Dit spuiwater kan middels een ontheffing van de meststoffenwet worden afgevoerd als meststof.

Bij het meest milieuvriendelijke alternatief is de hoeveelheid spuiwater het grootst, dit vanwege de grotere luchtwascapaciteit.

Het bedrijf en haar omgeving is, net als nagenoeg geheel Midden-Limburg, aangemerkt als boringsvrije zone. In een boringsvrije zone is het slaan, boren en spuiten van putten ten behoeve van het oppompen van grondwater slechts beperkt toegestaan en aan voorschriften gebonden.

Binnen de inrichting is reeds een grondwaterbron aanwezig. De capaciteit van deze bron bedraagt 10 m^3 per uur. Deze capaciteit is ook na de uitbreiding ruimschoots voldoende. Het slaan van een nieuwe put is derhalve niet nodig.

In de omgeving van de inrichting kunnen zich in de toekomst enkele ontwikkelingen voordoen. Ten noorden van de inrichting kunnen in het landbouwon ontwikkelingsgebied bedrijven uitbreiden. Tevens wordt in de toekomst verdere invulling gegeven aan de totstandkoming van Ecologische verbindingszone rondom de Roggelse Beek, die ten oosten van het bedrijf loopt. Ten opzichte van de voorgenomen activiteit leiden de alternatieven niet tot een kwantitatieve verbetering of verslechtering voor deze toekomstige ontwikkelingen.

In bedrijfseconomisch opzicht leiden toepassing van het alternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief tot een verhoging van de investeringskosten en de gebruikskosten. Vooral het meest milieuvriendelijke alternatief is kostprijsverhogend.

Conclusie

De voorgenomen activiteit is zodanig opgezet, dat wordt voldaan aan de geldende wet- en regelgeving. De toename van de ammoniakemissie is echter niet in overeenstemming met de doelstellingen van de IPPC-richtlijn, omdat de achtergronddepositie ter plaatse al boven het kritische depositieniveau is gelegen. Om deze reden is een verdere reductie van ammoniak noodzakelijk.

Door stal 1c, stal 5 en een deel van stal 2 te voorzien van een meefasewasser, wordt de ammoniakemissie verminderd tot beneden het vergunde ammoniakniveau. Deze situatie heeft ook een verlaging van de geuruitstoot tot gevolg.

De keuze voor deze stallen is gebaseerd op praktische overwegingen. De reeds aanwezige luchtkanalen in de bestaande stallen worden in hun geheel aangesloten op een wasser.

Leemten in de informatie

Van leemten in de informatie is sprake op het gebied van regelgeving ten aanzien van geurhinder. Momenteel is een voorstel voor de Wet geurhinder en veehouderij in procedure. Dit wetsvoorstel bevat een overgangsregeling; alle aanvragen om milieuvergunning die vóór de inwerkingtreding van de Wet zijn ingediend worden getoetst aan de regelgeving zoals die momenteel geldt.

De meefasewassers zijn momenteel nog volop in ontwikkeling. De afgelopen maanden hebben metingen plaats gevonden aan diverse installaties.

De eerste resultaten geven aan dat de wassers een forse ammoniak- en geurreductie leveren. De ammoniakemissie wordt verminderd met 85 tot 95%, en de geuruitstoot met 55 tot 65%. In dit MER is uitgegaan van een ammoniakreductie van 85% en een geurreductie van 70%. Door uit te gaan van deze waarden worden de reducties van meefasewassers niet overschat.

De Habitat- en Vogelrichtlijn zijn Europese richtlijnen, en dienen door lidstaten te worden geïmplementeerd in Nationale wetgeving. De Nederlandse overheid heeft aan deze verplichting voldaan door de Natuurbeschermingswet te wijzigen.

De afstand van de inrichting tot het meest nabij gelegen Vogel-, Habitat- of Natuurbeschermingswetgebied is dermate groot, dat de inrichting geen rechtstreekse invloed heeft op deze gebieden. Wanneer de in paragraaf 6.5 weergegeven bedrijfsopzet wordt toegepast neemt de ammoniakemissie af ten opzichte van de huidige situatie, en is een mogelijke negatieve invloed op deze gebieden geheel uitgesloten.